Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

ĐỂ TRÁNH MỘT CUỘC «PHIÊU LƯU CHÍNH-TRỊ» TAI HẠI HƠN LẦN TRƯỚC

CẢI-TỔ NGAY BỘ MÁY CHÍNH-QUYỀN

NĂM THỨ I – SỐ 2 GIÁ 2 ĐỒNG NGÀY THỨ HAI 6-4-1964 (24 tháng 2 Giáp-Thìn)

Chính Luận

TRANH ĐẤU CHO TỰ-DO DÂN-CHỦ TIẾN TỚI THỐNG-NHẤT HÒA-BÌNH

Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút : ĐẶNG-VĂN-SUNG • 86 Lê-Lai – Sàigòn – Đ.T. 25.528 • Thư Ký Tòa Soạn : TỪ-CHUNG

★ QUỐC-TRƯỞNG PHẢI CÓ THỰC QUYỀN.
• *Phải có một phương-thức dân-chủ để cải tổ chính-quyền.*
★ Phải định rõ vai trò của Quân Đội

Bài của ĐẶNG-VĂN-SUNG

Trong số báo ra mắt hôm qua, chúng tôi đã trình bày 3 nhược điểm căn bản trong bộ máy chính quyền hiện tại :

1) Thế «chân vạc» của chính quyền cách-mạng (cốt để cụ-thể-hóa việc thực thi dân chủ) ngày nay đã không còn rõ.

2) Hiến Ước Lâm thời mới đưa ra đã bị vi phạm.

3) Thiếu một phương thức hợp pháp cải tổ chính quyền để tránh những sự đổ vỡ tai hại mỗi khi cần thay đổi.

Các nhược điểm căn bản đó cần phải được thanh toán kịp thời. Nếu không thì, trên bước đường dân chủ, dân tộc sẽ bị lôi cuốn vào một cuộc phiêu lưu chính trị thứ hai, tai hại cũng sẽ chẳng kém chi lần trước.

Muốn thanh toán các nhược điểm đó, cần phải đặt vấn đề cải tổ bộ máy chánh quyền.

Quân đội đang đóng vai chủ động. Muốn cải tổ bộ máy chánh quyền cho hợp lý, trước hết phải thẳng thắn nhận định vai trò chính đáng của quân đội trong giai đoạn hiện thời, điều mà từ trước đến nay chưa hề thấy ai nói lên rõ rệt.

Vậy vai trò chính xác của quân đội hiện thời là vai trò gì ?

Quân đội vốn là cánh tay của quốc gia, các xu hướng chính trị vốn là đầu não.

Trong 10 năm qua, chẳng may đầu não là một quái thai, ngoan cố lôi dân tộc vào một con đường chết, Quân Đội đã thi hành nhiệm vụ là tiếp tay với nhân dân để lật đổ chính quyền bạo ngược.

Sau khi bạo quyền bị lật đổ, và trước khi có một Quốc hội chính thức để cho đời sống Quốc gia trở lại bình thường, một mặt Quân đội phải tiếp tục đánh Cộng, một mặt phải tạm thời đứng ra cầm trịch điều khiển bộ máy quốc gia.

Nhưng cầm trịch điều khiển bộ máy quốc gia không phải là chỉ một mình đảm đương mọi việc. Vai trò của Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng ngày nay cũng giống như vai trò thủ quân của một đội banh : lo phần việc của riêng mình cho đầy đủ, và điều động các bạn đồng đội cho ăn khớp, chứ không phải là lấn áp các bạn để một mình tự ý bao sân ! Mỗi chân đứng đòi hỏi một năng lực riêng biệt. Ngô đình Nhu trước đây đã một lần quá «tếu», không chuyên môn mà dám tự coi mình có biệt tài điều động ba quân, bèn thành một chướng ngại vật lớn lao cho các tướng lãnh trong việc thi hành nhiệm vụ. Vết xe đó, ngày nay cần phải tránh, để có thể gây tinh thần đồng đội, để các hoạt động của mọi ngành có thể [illegible] một kỷ luật đồng đội, và vận dụng mọi năng lực của nhân dân.

Quân đội cần phải tiếp tục chống Cộng, thì Hội Đồng Quân Đội Cách

C xem tiếp trang 4

TÂN KHÁCH ĐẦU TIÊN CỦA THỦ-TƯỚNG LÀ SINH-VIÊN

MIỄN ĐỘNG-VIÊN
CHO SINH-VIÊN CHO ĐẾN LÚC THI XONG

Của đ.p.v. TỪ-NGUYÊN

★ Nhưng rớt đến hai lần thì phải từ giã bút nghiên

• Sẽ có lớp Cao Đẳng Quân Sự mở vào dịp hè dành cho sinh viên, tiết kiệm được thời gian huấn luyện tại Thủ Đức

★ Thời hạn phục vụ của sinh viên còn chưa được xác định rõ rệt là 4 năm như trước đây đã có lần công bố.

SÀI-GÒN.— Tối hôm qua, Trung Tướng Nguyễn Khánh tiết lộ cho Sinh viên Saigòn biết một quyết định mới đây của Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng trong việc Động viên Sinh viên. Từ đây, sinh viên Đại học yên tâm học hành (và lo công tác xã hội) vì họ được miễn động viên cho đến lúc nào thi đỗ ra trường.

Trong lúc nói chuyện với S. V. trong cuộc tiếp tân tại tư dinh tối hôm qua, Trung Tướng Thủ Tướng nhận định rằng việc Động viên hiện đang áp dụng là «bất công» và làm chậm trễ công việc học hành của SV Trong lúc đang học, theo quyết định mới này, sinh viên sẽ được theo học một cách đàng hoàng Cao đẳng Quân Sự vào dịp Hè để khi tốt nghiệp có thể gọi nhập ngũ với tư cách Sĩ quan trừ bị, có thể phục vụ ngay khỏi cần qua một thời gian huấn luyện quân sự ở Thủ Đức.

Hiện nhiều nước đang áp dụng thể thức này, như P.M.S của Pháp Summer Camp của Hoa kỳ khỏi làm S.V bỏ dở việc học, mà Quân đội kỳ nào cũng có thể có nhân lực ngay khỏi phải mất một thời gian huấn luyện.

Tuy nhiên Trung Tướng Khánh không cho sinh viên biết Hội Đồng có giới hạn thời gian sinh viên tốt nghiệp phục vụ trong quân ngũ là bao nhiêu năm — như thường được ấn định ở các nước. Có định rõ số năm phục vụ sinh viên mới có thể hoạch định tương lai, trù tính sẽ ở lại trong Quân Đội, hoặc trở về dân chính phục vụ quốc gia.

Trung Tướng Khánh có cho biết rằng nếu sinh viên thi trượt một lần thì thả nhưng nếu trượt hai lần thì đi. Sở dĩ có hai lần trượt vì Trung Tướng nói Hội Đồng cũng thông cảm hoàn cảnh của SV Việt Nam phải theo học chương trình giáo dục của Đế quốc Pháp để lại. (600 người đi thi, 20 người trúng tuyển). Tuy nhiên anh em nào muốn tình nguyện gia nhập Quân đội [illegible] hoan nghênh.

Giới thân cận Thủ Tướng cho biết rằng cuộc tiếp xúc với thanh niên sinh viên học sinh này của Trung Tướng Khánh đã định từ trước chứ không phải mới làm từ ngày hôm qua, sau khi ông Hà thúc Ký, lãnh tụ Đại Việt từ chức Tổng Trưởng Nội Vụ.

THIẾU-TƯỚNG L.-V.-PHÁT DO DỰ

Theo tin hành lang buổi tiếp tân của Thủ Tướng dành cho sinh viên giới thông thạo bàn tán rằng Thiếu Tướng Lâm văn Phát còn do dự chưa chịu đảm nhận chức Tổng Trưởng Nội Vụ. Giới này cũng nói rằng dường như Thiếu Tướng Dương ngọc Lắm được đề cử giữ chức đó.

Ngoài ra cuộc họp báo để loan báo quyết định về số phận H.Đ.N.S. hoãn đến chiều 5-4 thay vì sáng.

Sau khi chế độ độc tài bị lật đổ
CHÍNH-PHỦ ĐỐI VỚI BÁO CHÍ
CÓ TÔN TRỌNG QUYỀN LỢI CỦA KÝ-GIẢ HAY KHÔNG ?

• Mọi Chính quyền chỉ nhằm biến Ký Giả thành bồi bút.

★ Hãy mở cửa đón dân trước khi trách dân lãnh đạm

Bài của THÁI LÂN

Giữa hai đoạn của một vở tuồng truyền thanh tối thứ bảy tuần rồi qua làn sóng điện của đài Sàigòn, B.S. Nguyễn tôn Hoàn, Phó Thủ Tướng đặc trách Bình Định trong Chính Phủ Cách mạng, đã chân thành kêu gọi sự hợp tác của đồng bào vì theo Phó Thủ Tướng, hiện nay «đồng bào thờ ơ, trở về thế thụ động ... lòng người ly tán ...».

Nhưng dân chúng hợp tác với chính quyền bằng cách nào đây trong lúc chưa có một thể thức nào giúp dân tỏ bày ý kiến và góp ý kiến như là thể thức bầu cử, thể thức trưng cầu dân ý, v.v... Còn như nói rằng dân chúng muốn hợp tác với Chánh phủ chỉ việc răm rắp tuân lệnh Chính phủ thì thể thức ấy áp dụng ở đây cũng đã nhiều, kết quả đưa tới đâu ai cũng biết cả.

Vậy thì trong tình thế hiện nay [illegible] một mối ở đây làm ra luật, ở đây áp dụng luật và việc kiểm soát sự áp dụng luật cũng ở đây, thì dân chúng chỉ còn hy vọng ở báo chí lấy đó làm phương tiện góp ý kiến vào công việc chung. Báo chí, vì đó, giữ vai trò rất quan trọng. Nhưng hiện trạng báo chí nước nhà ra sao ?

Báo chí với chính quyền

Trước hơn ai hết, chính quyền công nhận tính cách quan trọng của báo chí. Công nhận như thế nào ? Kể từ ngày nhà Ngô sụp đổ đến nay, tất cả mọi công việc đều chỉ mới loanh quanh trong phạm vi «xử lý thường vụ», nhưng riêng với báo chí thì đã có ngay biện pháp khoa trương uy lực: trên hai chục tờ báo bị xử tử, trong số đó có báo con hoang của nhà Ngô, có báo con đẻ của Cách mạng. Việc đóng cửa báo được đưa lên hàng [illegible] loan báo, ghi lại bằng những hình ảnh nổi bật : Nguyên Thủ Tướng Thơ đỏ mặt tía tai và văng... tục. Đương kim Thủ Tướng gọi kẻ viết bài ở một báo nọ là Việt gian, riêng Tổng Trưởng Thông Tin thì âu sầu tuyên bố rằng «đóng cửa tờ báo X. là do lệnh cấp trên, và riêng ông thì hễ đóng cửa một tờ báo thì mất ngủ ba bốn đêm liền»...

Những biện pháp nửa vời

Trên nguyên tắc, trong mọi thể chế dân chủ thật sự, quyền tự do ngôn luận mở đầu và bảo đảm cho mọi quyền tự do khác. Nhưng tự do không có nghĩa là tự do tác hại. Do đó việc trừng phạt những tờ báo mắc tội chối bỏ quyền tự do ngôn luận chân chính là điều vẫn phải xảy ra trong bất cứ cuộc cách mạng nào hay trong bất cứ chế độ dân chủ nào. Nhưng thế nào là có tội ? Phải trừng phạt như thế nào ?

Kiểm điểm lại việc đóng cửa báo từ sau ngày chế độ độc tài sụp đổ tới giờ có một điều rất đáng tiếc là cách mạng trong phạm vi này lại có thái độ nửa vời. Bởi vì nếu quả là cách mạng thì việc đầu tiên phải làm là nhất loạt đóng cửa tất cả những tờ báo đã xuất bản dưới chế độ cũ, cho ra một loạt báo mới rồi sau đó xét ngay hồ sơ của những báo cũ, tờ nào trong sạch thì được tiếp tục, tờ nào tội nhẹ thì phạt nhẹ, tờ nào tội nặng thì phạt nặng. Đằng này người ta đã không làm như thế mà lại áp dụng các biện pháp lẻ tẻ chậm chạp, tưởng như là có sự suy xét cân nhắc, nhưng sự thực không có thế, rốt cục tạo nên những hậu quả trái với ý muốn.

Đóng cửa báo cũ.

Đã không đóng cửa một loạt tất cả báo cũ sau ngày chế độ độc tài sụp đổ mà chỉ đóng cửa một số sau khi đã cân nhắc. Không ai dại gì đi làm luật sư cho những xác chết thối tha, chẳng qua trước sự lưu tâm đặc biệt của chính quyền đối với báo chí như trên, tưởng cũng có thể làm bản rõ một vài điểm thực tế, để có thể quy định thế nào là có tội, trừng phạt thế nào cho xứng tội mà lợi ích chung lại được tăng thêm.

Đối với báo cũ nếu cho rằng hễ cứ [illegible] báo chí ra đời dưới thời nô lệ Pháp, dưới thời phản Cách Mạng thì sao. Coi báo chí chỉ là một lối kinh doanh thì tất cả mọi công cuộc kinh doanh dưới thời độc tài đều bị Cách Mạng kết tội ?

A xem tiếp trang 4

Việt-Lào ký thỏa ước

QUÂN ĐỘI V.N được truy kích V.C. ngay trên đất Lào

HOA THỊNH ĐỐN. — Theo nguồn tin A.P. hôm qua Ngoại Trưởng Hoa Kỳ Dean Rusk đã tuyên bố không biết gì về một thỏa hiệp giữa Việt-Nam Cộng Hòa và Ai Lao cho phép Quân đội Việt Nam Cộng Hòa truy kích phiến Cộng trên nội địa Ai Lao [illegible] biên giới Lào-Việt.

[illegible] A.P. [illegible] cáo từ Saigòn dường như đã có sự thỏa thuận giữa Trung Tướng Nguyễn Khánh, Thủ Tướng Chính Phủ Việt Nam Cộng Hòa, và Tướng Phoumi Nosavan, Phó Thủ Tướng hữu phái Ai Lao.

V xem tiếp trang 4

★ Phan-Nghị CHƯƠNG I

2—EM CHỈ RẢI TRUYỀN ĐƠN QUẢNG CÁO SÁCH KHIÊU DÂM, CHỨ KHÔNG RẢI TRUYỀN ĐƠN CHÍNH TRỊ.

(Tiếp theo)

Hắn ra chợ Bến Thành vừa phân phát được một ít thì vô phúc cho hắn, lại dụng độ với một vụ rải truyền đơn khác.

Đó là những tờ truyền đơn chân chính nói lên tiếng nói căm hờn, phẫn uất những người dân, của những người làm chính trị, chống lại bạo quyền Ngô đình Diệm, chứ không phải loại truyền đơn quảng cáo thuốc bổ thận tam tinh hải cẩu, thuốc lậu, tim la, hôi nách, trĩ lòi trôn trê, hoặc sách báo nhảm nhí.

Những tờ truyền đơn này cũng quay rô-nê-ô và cùng một khuôn khổ như truyền đơn do Cửu Sừng phân phát ra. Có điều rằng, ngay sau khi ném xong thì mấy người lạ mặt kia biến đi mất hút, và lúc mật vụ ập đến chỉ còn vớ được Cửu Sừng với một ít truyền đơn còn lại trong cặp.

— Tiên sư cha mày ! Đồ phản động ! Rải truyền đơn chống chánh phủ hả ?

— Bẩm lạy các xếp con oan !

— Oan gì ? Bắt quả tang mày đang phát truyền đơn còn oan nỗi gì ?

— Thưa các xếp đây là những tờ quảng cáo cho một cuốn sách nói về cuộc đời ái tình, và những bí mật trong chốn «phòng the» của Nã Phá Luân.

— Đừng có vờ vịt ! Chúng ông biết thừa những thủ đoạn của bọn phản động chúng mày.

— Oan cho con lắm các xếp ơi ! Con là người lương thiện, đâu có biết chính trị, cách mạng cách mung là cái quái gì !

Nhưng các đàn anh mật vụ chả thèm nghe những lời giải thích vu vơ của Cửu Sừng. Trước khi còng tay hắn tống lên xe cây, người ta còn đấm đá hắn một trận tơi bời tả liễu.

Thưa đó là những cú đòn tán thần nhằm mục đích để cho nạn nhân hãi sợ và sau đó để họ dễ dàng khai thác tài liệu theo chiều hướng của họ vậy.

Cửu Sừng bị tống giam vào căng chính trị phạm. Một ngày hai lần hắn được gọi lên phòng tra tấn để giao thiệp với những tên kỹ sư đấm đá trong ngạch Mật vụ.

— Cái Đảng khốn nạn của mày tên là gì ? Mày thuộc chi bộ nào ? Mày là tổ trưởng hay chi ủy viên, hay bí thư Liên chi hay là cái con

T xem tiếp trang 4

THẰNG HỀ viết

CHINH MÃ XUNG KHAI TRƯỜNG BẢN PHA

NAY Thằng hề tôi lại kể tiếp chuyện **Ngôn Luận Dư Luận** *bị nhát đao nằm kềnh ra chết, Triệu Tử Long phóng sự gia Phan-Nghị xông pha chiến trận trên 6 «báo... trường», chạy qua khỏi cầu Trường Bản... (chinh mã xung khai Trường Bản pha) cánh tàn binh* **Dư-Ngôn Luận** *tuy vậy mà vẫn còn quá đông, chưa thể đủ điều kiện tập trung lại một nơi, bèn chia nhau thành nhiều đạo quân...*

TỬ VI LANG CẦM QUÂN TÂN LUẬN

ĐÁNG kể nhất là hai đạo quân mới trên chiến trường luận đàm chính trị (Tân — Chính-Luận).

Đạo quân thứ nhất ra đời cách đây nửa tháng, gọi là đạo quân **Tân Luận**, *do Tử vi Lang Thầy Gòn tiên sinh cầm tướng lệnh, dưới trướng có «thư ký» hành quân Hàng Dương «Tinh mù» (!) cùng ba «cây» vũ trứ danh : Văn Đạt-Văn Hiếu - Chí Mai.*

Tử Vi tướng quân bài binh bố trận đúng theo binh pháp **Dư-Ngôn Luận** *thời xưa, người quen thoạt nhìn đã nhận ngay ra bạn cũ. Hậu quân thì theo trận đồ : «Vào động phòng, Dịch Thanh suýt chết, Gia Đình Ký Cọp, Bé Ngôn Bé Luận, Ngang Trái, Tình mù, Cười thầm, Hảo hán Rạch Lương Sơn, Mỗi ngày một truyện v.v...»*

Tiền quân thì cơ ngũ chỉnh tề : Dân nói dân nghe, Tin Tòa, Tin Thành Tin Tỉnh, Thắc mắc, Quan Điểm ở trên. Những điều trông thấy, ở dưới.

Tử Vi tướng quân ngày đêm mệt mỏi... lúc thì bấm quẻ lục nhâm thần thông bát quái, lúc thì ngâm thơ reo ngạn, lúc thì nghe đàn nắt, lúc thì thảo lệnh ban ra, lúc thì điều hòa công việc ! Tướng quân làm việc ngày đêm mà không biết mệt, may có

N xem tiếp trang 4

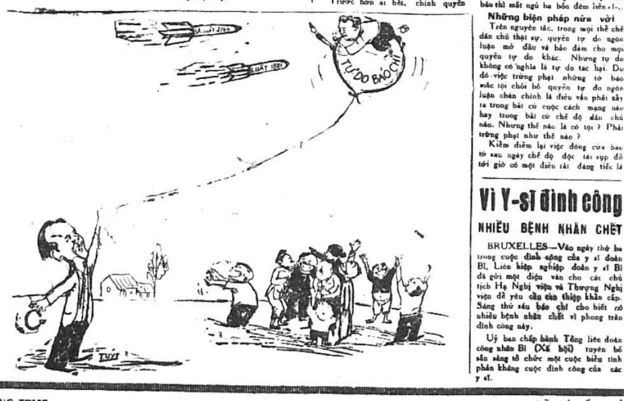

Vì Y-sĩ đình công NHIỀU BỆNH NHÂN CHẾT

BRUXELLES—Vào ngày thứ ba trong cuộc đình công của y sĩ đoàn Bỉ, Liên hiệp nghiệp đoàn y sĩ Bỉ đã gởi một điện văn cho các chủ tịch Hạ Nghị viện và Thượng Nghị viện để yêu cầu can thiệp khẩn cấp. Sáng thứ sáu báo chí cho biết có nhiều bệnh nhân chết vì phong trào đình công này.

Ủy ban chấp hành Tổng liên đoàn công nhân Bỉ (Xã hội) tuyên bố sẵn sàng tổ chức một cuộc biểu tình phản kháng cuộc đình công của các y sĩ.

ĐẠI HỘI TIỂU THƯƠNG NHÓM HỌP LẦN THỨ 2

TIỂU THƯƠNG ĐƯỢC TRỰC TIẾP NHẬP CẢNG HÀNG HÓA

★ Lập các thí điểm bán đối chứng để bán rẻ cho dân chúng.

★ 2 hợp tác xã được nhập cảng phụ tùng xe đạp và vải.

★ Giới nhập cảng bị ông Tổng trưởng đả kích.

của bbpv TRẦN-THIỆN-THANH

SÀI-GÒN.— Bảy trang đánh máy, khổ dọc, gồm gần 3.000 chữ. Một trang mào đầu, ba trang kể lể về tình trạng chợ đen, đầu cơ, nhằm mục đích lũng đoạn thị trường của liên minh nhập cảng đầy mưu lược sâu độc, để bóc lột giới tiêu thụ và bóp nghẹt giới tiểu thương. Hai trang hoan hô chính phủ nói chung và bộ kinh tế nói riêng. Còn một trang thì gói ghém những nguyện vọng của giới tiểu thương.

Đó là đại thể những ý kiến chính trong bài diễn văn của ông Thái văn Châu, khai mạc đại hội tiểu thương họp chiều ngày 4-4-64, dưới sự chủ tọa của ông Tổng Trưởng kinh tế Âu trường Thanh, và sự có mặt của gần 500 đại diện tiểu thương thuộc các ngành ở các chợ Đô thành và Gia Định.

Giao cho tiểu thương, thị trường sẽ lành mạnh

Sau đó 11 đại diện các ngành lần lượt phát biểu ý kiến. Nguyện vọng chung của họ đạo đạt lên chính quyền là

— Cho phép giới tiểu thương hùn vốn để mua hàng trong nước và trực tiếp mua vải của ngoại quốc.

— Xin ngoại tệ mua hàng theo giá chính thức để bán ra với giá chính thức. Như vậy cam đoan trong vòng 6 tháng, thị trường sẽ được lành mạnh.

— Đô thành có 8 Quận, nhưng chỉ có các quận 1, 2, 5, 6 là nơi tập trung nhiều chợ. Xin phép thành lập 4 công ty hay 4 Hợp tác xã trong 4 Quận nói trên đây, các Quận khác có thể gia nhập một trong 4 quận đó, tùy ý.

— Giá hàng nội hóa cao hơn ngoại hóa vì Đại lý nội hóa thao túng thị trường. Giới tiểu thương có kêu ca người ta lại phao vu là giai cấp đấu tranh. Vậy xin cho Hợp tác xã được phép nhập cảng trực tiếp, đồng thời mua thẳng hàng của các nhà sản xuất trong xứ khỏi qua trung gian.

— Hội viên loại F (phân bộ tiểu thương) trong Ban Quản Trị Phòng Thương Mãi chỉ là những nhà nhập cảng đội lốt tiểu thương.

Ông Tổng Trưởng kinh tế giải thích về đường lối mới của Chính phủ

«Tôi đến đây để sửa chữa một khuyết điểm của Bộ kinh tế. Từ xưa đến nay, ít khi Bộ kinh tế có dịp tiếp xúc với giới tiểu thương. Lần đầu tiên tôi đến để thiết lập mối giây thông cảm, hòa hiệp giữa giới tiểu thương và chính quyền.»

Đ xem tiếp trang 4

BÁC-SĨ THƯỜNG TRỰC
Thứ Hai 6-4-1964

(TRƯA : 13 giờ đến 15 giờ — CHIỀU : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S.	Lê-phước-Huy	365, đường	Trần-quý-Cáp	Sàigòn
B.S.	Nguyễn-thị-Tư	194, đường	Trần-quang-Khải	Sàigòn
B.S.	Tô-đình-Phong	132, đại-lộ	Tổng-đốc-Phương	Chợlớn

TIN CẦN BIẾT

Để giúp dân chúng dễ dàng trong việc xin cấp phát bản phó khai sinh, Phòng Hộ tịch toà Đô Chính, đã công bố cho biết, về niên hạn năm sanh và địa điểm cấp phát kể dưới đây :

1) Quốc tịch VN, sanh tại Saigon, từ 30-5-1883 đến 30-5-1953, và tại Chợlớn, từ 1-12-45 đến 30-5-53.

Quốc tịch Pháp, sanh tại Sàigòn, từ năm 1868 đến 14-10-54, và tại Chợlớn, từ 1-1-46 tới 30-12-51 (từ 1-1-52 đến 14-10-54 thuộc Sàigòn).

Những người sanh trong niên hạn nói trên, được xin cấp phó bản khai sanh, tại phòng Hộ tịch Tòa Đô chính.

Phàm ai sanh sau ngày 1-6-53, nếu sanh tại quận nào thì xin ngay quận ấy.

Nếu thuộc quốc tịch V.N. sanh tại Chợ lớn và sanh trước ngày 1-12-45, và người có Pháp tịch sanh tại Chợ lớn, trước ngày 1.1-46 phải nộp đơn xin tại Tòa Sơ cấp Saigòn. (Tr.H)

TRÊN QUỐC LỘ 13, 4 XE ĐÂM NHAU MỘT LƯỢT

SÀIGÒN.— Hồi 4 giờ chiều 2-4 trên Quốc lộ 13, cách chợ Phú Cường Bình Dương 8 cây số, có xảy ra một tai nạn đụng xe dồn cục lại nhau 1 loạt 4 chiếc, nhưng không gây cho 1 ai bị thương hay chết chóc chi cả. Nguyên giờ nói trên, chiếc xe vận tải số N.C.D -761, đang đậu bên đường để cất hàng, bỗng có hai xe khác cỡ lớn, số E.C-155 và GA-0818, chạy từ chợ Phú Cường về Sàigòn. Khi hai xe trên tới chỗ xe vận tại số NCD-761 thì chiếc nào cũng muốn vượt qua trước. Ngay lúc đó, từ ngả Sàigòn một chiếc xe vận tải khác số NCA — 221 chạy tới rất mau. Hốt hoảng mấy xe lo thắng lại, nhưng quá trễ nên gây tai nạn như trên. (Tr.H)

HAI CƯ XÁ Ở PHÚ LÂM SẼ HOÀN THÀNH VÀO THÁNG 6

SÀIGÒN.— Ban Doanh Lý Kiến Thiết đang xây cất tại vùng Phú Lâm 2 Cư xá : cả thảy 479 căn. Công tác dự trù hoàn thành vào cuối tháng 6-1964. Nhà sẽ bán cho đồng bào các giới cư ngụ ở Đô thành và vùng phụ cận theo thể thức thuê mua. Đơn xin mua nhà (có mẫu sẵn tại Ban Doanh Lý Kiến Thiết 60 Đoàn thị Điểm Saigòn) phải gởi đến địa chỉ trên trước ngày 15-5-1964 là thời hạn chót. (VTX)

Từ Quê ra Tỉnh

MỘT CÔNG NHÂN HÃNG LA DE BỊ MÁY KẸP CHẾT

SÀIGÒN.— Trưa 3-4, ông Trương văn Chữ (37 tuổi ở đường Trịnh minh Thế) đang làm việc tại hãng rượu BGI đường Nhân Vị, chẳng may bị máy kẹp chết tại chỗ. Hay tin nhà chức trách đến nơi lập biên bản. (C.C.)

ĐƯA NHAU LÊN XE NGƯỜI LÀM TRÒ «CON HEO»

CHỢ LỚN.— Đêm 2-4, một đôi nhân tình đưa nhau lên một chiếc xe vận tải số NDD-047 của ông Châu (ở Phú Lâm) đậu tại bến xe Trương tấn Bửu, làm trò «con heo», chẳng may ông Châu trông thấy trì hô lên. Người đàn ông nhanh chân chạy thoát còn bà Võ thị X. 38 tuổi, ở Chánh Hưng, bị bắt giải về bót. (C.C.)

TRANH CHẤP TIỀN THUẾ TẠI CHỢ TRÚC GIANG

TRÚC GIANG.— Chiều 1-4 vừa qua tại đình Hội An chánh quyền thị xã Trúc Giang đã triệu tập một phiên họp khoảng đại 56 chủ sạp và quán đại diện các giới bạn hàng chợ Trúc Giang với chủ thầu chợ là ông Nguyễn văn Thọ, mục đích để giải quyết vấn đề tranh chấp tiền chỗ. Được biết sau ngày chỉnh trang (tháng 3-63) giá biểu tiền chỗ đã được chính quyền địa phương ấn định mỗi quán, sạp từ 8 đến 45 đồng tùy theo chỗ lớn nhỏ và thứ hàng. Tổng cộng (135. sạp) mỗi ngày chủ thầu thu được 1.937 đồng 40. Nay bỗng nhiên chủ thầu đòi tăng lên 4045 đồng mỗi ngày như vậy giá thuế tăng lên tới 108%. Do đó, các bạn hàng quyết định nhờ chánh quyền địa phương can thiệp hộ. (H.C)

XÁC CHẾT TRÊN XE TẮC XI

CHỢLỚN.— Đêm 3-4, nhân viên cảnh sát đứng gác tại Mũi Tàu Phú Lâm, thấy một chiếc xe tắc xi mang số EA-8454 chạy từ Sàigòn về Long An rất mau, liền kêu lại xét hỏi, nhưng chiếc xe trên vẫn tống ga chạy luôn. Lập tức, cảnh sát phóng xe rượt theo chận được chiếc xe nọ xét trên xe thì thấy có một xác chết. Do đó, tài xế tắc xi và người đi theo tên Lê văn Bảy (54 tuổi, ở Định Tường) bị điệu về bót thẩm vấn. Theo lời ông Bảy cho biết thì xác chết đó là bà Nguyễn thị Khánh (42 tuổi người cùng xã với ông). Bà Khánh mắc phải chứng bệnh đau tim và đêm nói trên ông Bảy chở bà Khánh vào bệnh viện Đồn Đất dưỡng bệnh, nhưng vì bà Khánh quá yếu nên Bác sĩ không nhận. Khi xe ra khỏi nhà thương thì bà Khánh tắt thở. Vì chỗ quen biết nên ông thuê xe chở xác bà Khánh về xứ dùm. Tuy nhiên sự thực ra sao còn phải đợi nhà chức trách mở cuộc điều tra. (C.C.)

ĐÃ CÓ KẾT QUẢ THI SĨ QUAN B.A.

SÀIGÒN.— Kết quả kỳ thi tuyển khoá 20 Hạ sĩ quan mở vào ngày 24-3-1964 đã được niêm yết tại Bộ Tư Lệnh Bảo An, số 126 đại lộ Hùng Vương Chợlớn, và các nơi thâu đơn. Các ứng cử viên đã dự thi, hãy đến các nơi trên để biết kết quả và trình diện Bộ Tư Lệnh Bảo An kể từ nay cho đến hết ngày 7-4-1964 để lập thủ tục cần thiết.

THÊM 12 NGƯỜI TÌNH NGHI MẮC DỊCH TẢ Ở GIA ĐỊNH

GIA-ĐỊNH.— Theo Ty Y-tế Gia-định, có thêm 12 người tình nghi mắc dịch tả tại tỉnh này, trong số 5 trường hợp được xác nhận tính từ ngày 28-3 đến 1-4 vừa qua. Các bệnh nhân đều được đưa vào bệnh viện Nguyễn văn Học ở tỉnh lỵ, rồi sau đó, được chở đến bệnh viện Chợ Quán điều trị.

V.C. NÉM LẤT TÍCH : MỘT EM NHỎ CHẾT, 7 NGƯỜI BỊ THƯƠNG

TRÚC GIANG.— Khoảng 7 giờ 30 chiều 3-4, một tiếng nổ kinh khủng đã xảy ra tại ngã tư Trương tấn Bửu — Ngô tùng Châu (Trúc Giang). Liền đó nhà chức trách đến nơi xảy ra tiếng nổ thì thấy 8 người nằm la liệt trên vũng máu, trong số đó có một em nhỏ tên Nguyễn thị Hồng (6 tuổi) đã tắt thở. Theo cuộc điều tra của nhà chức trách thì vào giờ nói trên có một tên khủng bố toan ném gói lất tích vào biệt thự của quân nhân Mỹ, nhưng vì quá vội nên tên nọ đã ném rơi ngoài hàng rào. Nhà chức trách đang truy tầm tên khủng bố rất gắt. (H.C.)

V.C NÉM LỰU ĐẠN VÀO ĐOÀN HÁT

MỸ THO.— Hồi 9 giờ tối ngày 4-4-64, đoàn quảng cáo rượu một dâu, đang trình diễn ca nhạc giúp vui đồng bào tại đầu chợ hàng bông đường Châu v Tiếp, ngang hông xã Điều Hòa Mỹ tho, lúc đó đồng bào đang đứng xem rất đông, bỗng có một quả lựu đạn do bọn khủng bố V. C. liệng vào nổ tung lên. Kết quả : 1 số đồng bào bị thương nằm la liệt trên vũng máu linh láng, những nạn nhân liền được xe Hồng thập Tự của Ty cảnh sát Quốc Gia chở tất cả đến bệnh viện Mytho cứu cấp. Sau cuộc điều tra sơ khởi, có 32 đồng bào bị thương nặng, khi đến bệnh viện có 4 người tắt thở, còn lại 1 số bị thương trầm trọng khác nữa. (H.S.)

V.C. PHỤC KÍCH GẦN LONG AN : 1 ĐẠI ÚY TỬ THƯƠNG

ĐỊNH-TƯỜNG.— Hồi 19 giờ đêm 4-4-64, một chiếc xe Jeep của Đại úy Nguyễn văn Kỳ I cựu Quận trưởng ở Kiến Tường, hiện ở Trung tâm Huấn luyện Tân Hiệp, thuộc quận Bến tranh (Mỹ tho), chạy về Mỹ tho.

Khi qua khỏi cầu dồi thuộc địa phận xã Long an, cách ngã ba Trung Lương không xa, thì chiếc xe Jeep này bị V.C. bắn vào xe, gây cho Đại Úy Nguyễn văn Kỳ bị trúng đạn tử thương. (H.S)

TIN THỂ THAO

Tranh giải Davis VIỆT-NAM thắng BA-TƯ

TÉHÉRAN (AFP).— Ngày đầu vòng loại nhì giải Davis, Việt Nam thủ hòa Ba tư 1-1.

Trận đôi tranh giữa Bảy Đức và hai anh em Akbari vào chiều thứ bảy, Việt Nam thắng 2 — 1.

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

SAIGON TỐC

SỐ 2 — Tiểu Thuyết Phóng sự của VĂN-QUANG

(Tiếp theo)

— Không ! Cháu là A-nhét-Nga. Người đàng hoàng mà, con nhà có giáo dục từ thuở nhỏ.

— Nghe được đấy chứ hả. Cháu cần gì ?

— Cần một người dẫn đi ăn. Cháu đang đói. Cháu kêu Pôn Húc lại quên dặn địa chỉ. Chả hiểu nó đi đâu.

— Ơ ! Thế thì bả bố nó thật. Bố thằng ngu.

— Không phải nó ngu đâu bác. Nó cuống, nó mừng quá đấy thôi !

Tiếng cụ già bên kia lại cười hề hề.

— Nó quen cháu lâu chưa ?

— Dạ, mới. Cháu gặp nó có một lần ?

— Nghĩa là chưa... thề hẹn gì ?

— Dạ. Thề hẹn mất công quá, bác !

— Hì hì...

Nga cũng cười. Một tí, Nga lên tiếng :

— Thôi, cám ơn bác.

— Ơ này. Thế cháu đi ăn mì at ?

— Chưa biết.

— Nếu vậy để bác tới đưa cháu đi ăn vậy.

Nga khựng người trước cái đề nghị sốt dẻo của bố anh Pôn Húc. Nàng im lặng, nắm đầu ngón tay đánh đờn trên mặt bàn công cộc. Tiếng cụ già Pôn Húc lại vang lên :

— Rõ khổ ! Cháu thấy không, để ra thằng con ngu cũng khổ. Bác đành phải đi thay nó vậy. Con dại cái mang là như vậy đó.

Nga cười. « Thằng cha có vẻ hay hay ». Nghĩ vậy, Nga nhận lời một cách rất khéo léo :

— Nếu bác thấy thích thì hãy tới đón cháu, nếu bác « đành phải đi » thì... Nga không dám phiền bác, Nga đi một mình cũng được.

Tiếng cụ già ríu lại :

— Thích chứ lị. Thích quá ấy chứ lị. Hì hì... cháu ở đâu bi giờ, bác ra liền, cho bác địa chỉ đi.

— Bác khôn hơn thằng Pôn.

— Bác là bố thằng Pôn mà !

— Cháu ở Thanh Thế.

— Cháu... thế nào nhỉ ?

Nga đứng ngẩn ra một lát rồi mới hiểu Pôn Bố có ý muốn hỏi là làm thế nào để nhận ra mình. Nga bèn diễn tả về mình một cách hùng hồn như sau :

— Cháu hả ? Cháu.. đẹp, đẹp vừa vừa thôi, tóc dài, mắt lớn, tròn. Người không mập, không gầy, hơi cao nhưng không cao quá đâu. Mặc « puy-lô-vơ » màu đỏ. Duýp Se-rê xám, tay cầm ví lớn.

— Ví lớn hả, tốt lắm. Bằng nào ?

— Bằng... bằng hai nắm tay.

— Ồ là là. Ví bằng hai nắm tay. Tốt, tốt lắm. Còn cái gì đặc biệt nữa không ?

— Còn ! Chân đi giày trắng.

— Được rồi, đủ rồi. Cháu đứng chờ bác ở ngã tư đi, bác đi « cát xăng cát » màu cà phê sữa. NBR.. Năm phút nữa bác tới nơi.

— Ô kê ! Cháu đợi.

Nga buông máy và tưởng tượng ra ở đầu giây nói bên kia, Pôn Húc Bố đang lìu tìu sửa soạn ra xe. Chắc là Pôn Húc Bố cũng hao hao giống Pôn Húc Con. Kể ra như vậy cũng bảnh lắm. Nga đặt tờ giấy mười đồng xuống dưới tô là phần rồi lững thững ra ngã tư đứng đợi. Nàng quanh quẩn nhìn qo mấy hiệu « nu-vô-tê », hàng giả đồ này khá nhiều. Ngực giả, mông giả, lông mi giả, tóc giả... cái gì cũng có thể làm giả được hết. Chỉ đau cho mấy em dùng đồ thật, nhưng con số đó Saigon không có mấy. Nếu có, phải là những em đồ như ma-rơ-lin. Còn đại loại những em như Nga, ưỡn phải dùng giả như thường. Đồ giả bi giờ, của thời đại chúng ta hôm nay, không khác gì đồ thật. Cũng mềm, cũng ấm, cũng cho người ta những cái cảm giác rất « thật ».

Nghĩ ngợi lằm cằm như thế, Nga đã định chọn mua một cái « sú chiêng bờ lơ », nhưng Nga lại sợ Pôn Húc Bố đến bất ngờ nên Nga lại thôi. Nga đi ngược trở lại hành lang tạp hóa, mấy anh Chà Và líu tíu mời chào và những cặp mắt trắng dã của các chú cũng biết sáng lên, trông đa tình ra rì. Nga vừa đi vừa quay lại mỉm cười nghịch ngợm :

— Oàn tro ra ba. Sư bà, sư bố các bà.

Mấy anh tây đen nhìn nhau nhe những bộ răng trắng ởn ra cười, không hiểu nữ quý khách muốn gì, Nga khoái chí cười khanh khách.

Nàng vừa ra tới đầu đường thì gặp ngay Hùng Sùi từ trên « xe nhíp » bước xuống trong bộ đồ « rây rà » rất hách. Hùng Sùi cười tươi lên :

— Đi đâu thế này ! Lâu lắm mi lụ gặp em.

Nga đứng lại, bộ mặt lạnh như một cái phi dơ đc. Nàng quan sát Hùng Sùi từ đầu đến chân rồi gật gù :

— Anh ướn còn sống cơ à ?

Bộ mặt sần sùi của Hùng Sùi ngẩn ra, nó cũng nhìn Nga, nhưng nhìn từ chân đến cổ :

— Em ướn đẹp và... ướn tốc như hồi nào. Hì hì... Tuy nhiên, tốc thì tốc anh cũng có thể mời em đi chơi tối nay. Anh vừa lãnh ba tháng lương.

Nga cười, nó biết tính Hùng Sùi bộp chộp, nhưng tốt, chịu khó trông cây ớt, hào hoa mì đan bà con gái, cho nên Nga nói ngay :

— Hôm nay thì không được. Em phải đi mì ông bô.

— Đi đâu ? Vào nhà hộ sanh à ?

— Anh đều.

— Đều đếch gì. Sao có thằng nói là ông bô em ngỏm từ đời tam quốc nào rồi cơ mà !

— Láo ! Ông bô em còn sống nhăn. Ông ý ở dưới lục tỉnh mới lên hồi tôm.

Hùng Sùi rút một điếu xì gà gọc ở một túi áo trên cánh tay trái, nó quẹt que diêm Mỹ xuống đường rồi mồi chum chụt vào đuôi điếu thuốc lá như một nghệ sỹ yêu nghề thổi sọc xô. Nga lơ đãng nhìn ra ngoài đường phố. Chưa thấy chiếc cát xăng cát của Pôn Húc Bố đâu, Nga định bụng : « Cho bố năm phút nữa, bố không tới, tôi xin phép bố tôi đi mì anh Hùng Sùi này vậy ».

Nhưng ngay khi ý nghĩ vừa dứt, Nga đã thấy chiếc Cát Xăng Cát màu cà phê sữa mang số NBR... tà tà đậu lại bên đường. Nga ở lơ vơ Hùng Sùi bằng cách vỗ vai Hùng và thân mật vỗ đánh.

— Thôi đi nhé. Mai anh đến Nga đi.

Hùng Sùi có vẻ tiếc, nó lầm bầm :

— Đau nhỉ, gặp em mà lại được chứng kiến em đi mì người khác có vờ mật không.

— Suỵt ! Ông bô ngươi ta mà lị.

— Thôi đi đi cho khuất mắt.

Không cần đợi Hùng Sùi … ra một câu đầy vất hận như vậy Nga cũng xoay người đi nhanh về phía chiếc cách xăng cách.

Lại nói về Pôn Húc Bố vừa tà tà đậu xe lại đã nhận ra ngay cô bé có cái ví to bằng hai bàn tay, có mái tóc khá dài, có chiếc puy lô vơ đỏ chót. Pôn Húc Bố biết ngay là Nga, nhưng Nga lại đứng mì một dúng sĩ coi bộ hiên ngang dáng cảm quá nên Pôn Húc Bố hơi cay. Ông ta đóng kỹ cửa xe ngồi đợi với cái ý định cao đẹp là nếu thằng kia lừng lững tiến tới thì ông ta vọt thật lẹ, có gặp mấy cũng không thèm giao thiệp.

Nhưng... như quý vị độc giả thân mến đã rõ, Nga cho Hùng Sùi đứng làm Từ Hải bên đường Bô-Na rồi phom phom tiến tới với Pôn Húc Bố. Đó là một cử chỉ rất đẹp, rất « tích », rất hợp thời trang của một người con gái văn minh. Cử chỉ này cũng đẹp và đáng tiền như cử chỉ của một em ca ve đi mì một kép thuê đêm, nhìn thấy khứa quen kép cũ cứ tỉnh bơ coi như người ngoại quốc, coi còn tệ hơn người bằng cao su, đen hơn tây đen.

(CÒN TIẾP)

NGAY THỜI ĐẠI NÀY, Ở CÁC NƯỚC ÂU MỸ

VẪN CÒN TỤC LỆ MAN RỢ GIẾT NGƯỜI ĐỂ TẾ THẦN

- Người ta giết các trinh nữ để làm gì ?
- Ngoài việc tế thần, người ta còn giết người để...được khỏe mạnh, để chữa bệnh.

Sưu tầm của TRẦN-THÁI

(Tiếp theo)

Tại sao người ta lại giết người « ngon lành » như thế ?

NGHE kể lại những chuyện giết người để tế thần như vậy, tất cả những ai hiện sống trong thế kỷ 20 này đều cho rằng đó là những hành động điên cuồng. Nhưng vì không bằng lòng với lời buộc tội và giải thích dễ dàng đó, các nhà xã hội học đã tìm những nguyên nhân sâu xa hơn. Và họ đã nhận thấy rằng : Ngoài nguyện vọng sám hối để rũ sạch tội lỗi (như đã nói ở trên) người ta còn tế lễ thần linh bằng máu người để... cầu nắng, cầu mưa, cầu những ích lợi vật chất...

Thần linh trước mắt những kẻ mang nặng cái tâm lý man rợ đó, là một vị hung thần, tàn bạo như thiên nhiên trước khi có bàn tay của văn minh ngự trị. Thần linh lúc nào cũng đe dọa reo rắc tai họa cho loài người. (Đó là một tâm trạng mê tín cổ xưa khác hẳn đức tin người ta quan niệm Thượng Đế là đấng tối cao toàn thiện, toàn mỹ...)

Những ý tưởng quái dản như giết người để rửa tội, hối lộ thần linh vân vân, thường thường chỉ là cái cớ phủ lấp bên ngoài để che đậy bản năng hung hăng và hiếu sát của con người.

Nhưng con người không dám tự nhận là mình có cái bản năng man rợ ấy. Nên con người bám víu lấy cái lý do giả tạo « giết người để thờ cúng, giết người vì một lý do thiêng liêng » để khỏi bị lương tâm cắn rứt.

Ngược giòng lịch sử, bao nhiêu máu người ngây thơ vô tội đã phải chảy vì những thâm ý tội lỗi của bọn phù thủy kết hợp với sự đồng lõa của người đồng thời sống dưới uy lực của thần quyền. Trong thượng cổ, những truyện như hoàng hậu Armestris (vợ hoàng đế Ba Tư Xerxis) chôn sống hàng chục người để mua chuộc cảm tình của Diêm vương, không phải là truyện hy hữu.

Công chúa Huyền Trân của chúng ta, nếu không có Trần khắc Trung đến cướp mang đi, chắc chắn đã phải lên giàn hỏa để về bên kia thế giới hầu hạ vua Chiêm Thành.

Người ta có thể nói rằng trong thời thượng cổ, ở đâu cũng có tục lệ tế lễ bằng mạng người, mà nạn nhân thường thường là đàn bà và những thiếu nhi trong trắng.

Tế sao bằng tim người

NHƯNG khủng khiếp hơn hết vẫn là những tục lệ sát nhân để tế lễ, diễn ra ở bộ lạc Aztèque, ở Mỹ Châu. Họ gây chiến tranh thường chỉ để bắt tù binh về tế thần. Lịch sử còn ghi lại truyện lãnh chúa Aztèque (là Montezuma— vào thế kỷ thứ 16) đã ra lệnh móc tim hai mươi ngàn tù binh, xếp thành đống để tế sao.

Ở Mỹ-châu, các bộ lạc Incas, Mayas giết người, tế thần lúa, để cầu được mùa. Hàng năm họ tìm một trinh nữ hoa khôi, bầu làm Vương hậu của thần lúa. Đến ngày hy sinh, Vương hậu được trang điểm cực kỳ lộng lẫy, bước lên kiệu hoa rồi được rước đi khắp cánh đồng. Đến điểm hành lễ, Vương hậu nhảy múa theo điệu nhạc hoan lạc, cho đến khi kiệt lực, nàng ngã lăn trên đống lúa, rau cỏ, hoa quả,... Một tên thầy đồng đứng bên, hạ mũi dao vào ngực nàng. Máu đỏ chan hòa trên đống nông phẩm, trong khi tiếng hò reo nổi lên vang dậy, lòng tràn đầy tin tưởng là năm nay cây cấy sẽ được mùa (?)

Bởi vì người cổ xưa — hay những bộ lạc hiện còn man rợ — thường gán cho máu người những năng lực huyền bí, nên những truyện lấy máu người để trị bịnh, tăng cường sức sống, hay để trường thọ là những chuyện thường xảy ra.

Cúng máu để... sống lâu

Ở LỤC địa Ấn Độ mông mênh, hiện nay vẫn còn có những bộ lạc sinh hoạt như thời thái cổ, trong số có bộ lạc Gond Maria. Vào năm 1954 cảnh sát ở thủ đô Tân-Đề Li về tận nơi để mở cuộc điều tra về cái chết của một thanh niên, xác vứt trong rừng. Trước nhà chức trách, thổ dân không chịu khai báo gì cả. Mấy tháng sau cảnh sát cuộc mới khám phá ra rằng : vì mê tín, bộ lạc Gond Maria đã hạ sát chàng thanh niên khoẻ mạnh đó. Họ hứng lấy máu để tế lễ thần linh, lấy sức ở giòng máu khoẻ mạnh ấy mà tiếp sang cho viên tù trưởng đã già yếu của họ.

Trị bịnh bằng máu người

LẤY MÁU để trị bịnh vẫn là phương pháp phổ biến của bọn phù thủy ở khắp mọi nơi.

Người ta kể lại rằng : Ở Madras, vào năm 1920 và ở Prague năm 1928 có một số thiếu niên bị mất tích. Sau nhiều ngày điều tra không có kết quả, nhà cầm quyền liền bắt để xét hỏi tất cả những người bị tình nghi làm nghề phù thủy. Bị vặn hỏi đến cạn lẽ, có tên phải thú nhận đã hạ sát nhiều thiếu niên để lấy máu làm thuốc (?)

Một tài liệu lịch sử khác phát giác ra rằng : Hoàng Hậu Catherine de Médicis của Pháp, hồi thế kỷ thứ 16, đã từng với bọn phù thủy đến chữa bệnh cho con là Charles IX. Một thiếu niên mồ côi xinh đẹp đã bị chặt đầu trước bàn thờ quỷ, với cây thánh giá cắm ngược dưới chân.

(Còn tiếp)

Gọi điện thoại

Hiện nay tại Saigòn, hầu hết máy điện thoại đều mang số tự động. Máy tự động thường mang 5 con số, thí dụ 25.528, 22.065 v.v... Những máy mang số không tự động, nếu ở Saigòn Giađịnh thì có số SG (hoặc Cardi) đứng đầu. Chẳng hạn như SG. 040 (hoặc Cardi 040)...

Trường hợp nếu máy bạn gọi đi mang số tự động và bạn muốn gọi cho một máy khác cũng mang số tự động, thì bạn chỉ việc nhấc ống nghe, áp vào tai, khi nghe thấy có tiếng « te » dài liên tiếp thì bắt đầu quay số. Bàn quay có 10 số, từ 1 đến 9 và 0. Bạn đặt ngón tay chỏ vào lỗ có số, kéo về phía tay phải cho tới mức chót. Quay xong một số bạn để cho bàn tay quay trở về vị trí cũ, sau đó hãy quay tiếp, cho đủ 5 số thì thôi. Quay xong, nếu bạn nghe thấy tiếng chuông reo ở đầu giây bên kia, bạn hãy đợi một lát sẽ có người ra nghe và trả lời. Trường hợp máy bên kia có người nói chuyện, máy của bạn sẽ không bắt được liên lạc, và sẽ có những tiếng « tít » rời rạc. Bạn đợi một lát cho họ nói chuyện xong hãy quay số lại.

Trường hợp máy của bạn là máy tự động, bạn gọi cho một máy không có số tự động, chẳng hạng như số SG 364, thì bạn quay số 4, tức là gọi tới sở điện thoại. Bạn xin người phụ trách cho bạn số 364, người ta sẽ cắm số để bạn liên lạc. Nếu bạn muốn gọi đi các tỉnh, bạn hãy quay số 10, xin nhân viên phụ trách cho mình nói chuyện với một tỉnh nào đó, người ta sẽ cắm thẳng tới nhà dây thép tỉnh đó để bạn liên lạc thẳng và xin số nằm trong phạm vi tỉnh đó.

Trường hợp nếu máy của bạn không tự động, nếu muốn liên lạc với máy tự động, bạn chỉ việc nhấc ống nghe lên rồi xin nhân viên phụ trách cho mình số tự động, sau đó bạn tự quay số để liên lạc. Trong trường hợp cấp cứu, cần gọi cảnh sát thì bạn gọi số **17**, nếu nhà cháy cần gọi sở cứu hỏa thì quay số **18**.

Nói chuyện xong nên gác máy như cũ.

HÀ-MAI-LAN

TÀI LẠ

Truyện xảy ra trong một phim trường nọ, có cuộc tuyển lựa tài tử. Hai cô ngồi đợi ở băng ghế, chờ đến lượt mình vào thử.

Cô A hỏi cô B :

—Chị có tài gì mà xin vô đóng phim thế ?

— À, em biết ca hát, biết múa, biết cười nguya, biết ngâm thơ, ... Thế còn chị ?

—Tôi ấy à. Tôi thì không biết ngâm thơ, ca hát, múa may gì hết... Nhưng tôi có...

— Chắc chị có tài đóng kịch ?

— Không...

— Thế chị có tài gì ?

— Tôi có ... « cái khác » !

TÌM VIỆC

— Nữ sinh có bằng trung học, nghèo khổ mong nhận được việc làm như thư ký (đánh máy khá) kèm trẻ mẫu giáo pháp hoặc bậc tiểu học Việt Mong quí ông bà lưu ý cho. Địa chỉ : Huỳnh thị-Bàng. 168/30 Nguyễn Cư-Trinh Sài gòn (trao lại cho Hoa).

— Thanh niên đứng đắn trình độ trung học chương trình Pháp (niên khóa 44—45) thạo Pháp ngữ, đã giúp việc nhiều năm ở hãng buôn xuất nhập cảng, muốn tìm một chân thơ ký hay một việc làm theo khả năng, xin thư cho Nguyễn văn - Ba số 504/56/15 Phan-đình-Phùng — Sài gòn

— Đàn bà Nam, 26 tuổi, học hết chương trình đệ tứ, biết đánh máy. Muốn tìm việc làm vừa sức kể cả việc nhà. Điều kiện dễ : ăn ở luôn và bằng lòng đi xa. Mong ông bà chiếu cố cho. Thư về cô Nguyệt 159 A đường Bình - Thới Chợlớn, nhờ chuyển giao cho Lương.

— Nam sinh-viên khoa-học, nghèo, nhận kèm tại tư-gia, từ thất-lục xuống với số tiền tạm sống để tiếp-tục học. Thư xin về Đức 362I314 A Phan-đình-Phùng —Sài gòn (nhờ trao lại Linh)

— Sinh viên Đại học khoa học Sài gòn, nhiều kinh nghiệm dạy học, đã dạy học nhiều năm. Nhận dạy học tại tư gia hay công tác với các trường trung học tư thục từ đệ Nhất trở xuống về môn toán, lý hóa, anh văn pháp văn. Xin thư cho Hùng 289 Lê đại Hành Chợlớn »

BÓNG TỐI

SỐ 1 — Truyện dài của PHI-LONG

(Tiếp theo)

PHẦN THỨ NHỨT — CHƯƠNG I

Kỳ Ngộ Giai Nhân

Khán giả vỗ tay ồn lên, họ phục Trần Dũng tập luyện đến độ tài tình, vì quay mình nhanh như chong chóng mà bắn không sai phát nào, quả chàng tài thật.

Nhưng vừa lúc đó Vân Phượng bước ra, leo đứng trên tận cùng thang giây khá cao, tay một nàng cầm đóa hoa đưa lên.

Trần Dũng dừng lại và bắn một phát làm đóa hoa trên tay nàng vỡ tan, bay xuống đất, khiến khán giả vừa hồi hộp vừa khoái chí, vỗ tay ầm lên.

Họ càng vỗ tay nhiều hơn nữa khi nghe hai tiếng nổ tiếp theo và hai đóa hoa dắt bên mép tai Vân Phượng bị đạn sưng làm tan ra, bay xuống.

Vân Phượng xuống khỏi thang, nàng và Trần Dũng chào mọi người khi những tràng pháo tay rền lên lẫn với tiếng hoan hô, tiếng hít hà chắc lưỡi.

Họ đã vào trong rồi mà khán giả còn vỗ tay vang dậy. Người ta rất ái mộ tài nghệ của Trần Dũng và Vân Phượng.

Sau đó khán giả ra về với niềm vui thỏa mãn.

Trần Dũng vào phòng riêng, chàng thay áo và tắm. Khi trở lại chàng thấy một thiếu nữ rất đẹp đang chờ chàng ở phòng đó.

Sự có mặt của nàng không làm Dũng ngạc nhiên, vì trong đời làm tài tử xiệc đi khắp đó đây, chàng đã gặp nhiều thiếu nữ yêu tài nghệ mình, đến thăm viếng tình cờ như người đẹp hiện tại.

Có điều chàng chú ý là thiếu nữ này không có phong độ như những nàng đã tìm gặp mình.

Thiếu nữ đang ở trước chàng là giai nhân tuyệt sắc, nàng đầy vẻ đoan trang hiền thục, chứ không có gì tỏ ra sôi nổi cuồng loạn như các cô đã tìm gặp chàng.

Nàng chào Trần Dũng, e dè nói :

— Tôi biết lên … thì giờ ông khi ông cần nghỉ là vô lễ. Xin ông tha lỗi cho.

Giọng nàng trang nghiêm … để mếu làm sao. Trần Dũng có cảm tình với nàng, chàng nói :

— Tôi rất hân hạnh được gặp cô. Xin cô đừng bận tâm.

Thiếu nữ nhìn quanh gian phòng nhỏ của chàng kép xiệc, tìm thấy ở đó vẻ nghèo nàn. Nơi đây chàng có chiếc … quý trừ con chó rất đẹp nằm … nhìn nàng. Đôi mắt con chó long lanh sáng, trông rất đáng yêu. Nàng không biết nó hiền hay dữ, nhưng bề ngoài nó có vẻ hiền lành, ngoan ngoãn.

Trần Dũng để ý nhìn nàng, chàng hỏi :

— Chắc cô có chuyện muốn dạy bảo tôi ?

Thiếu nữ cúi đầu nhìn xuống, nàng có vẻ e thẹn đáp :

— Tôi đâu dám vô lễ vậy. Tôi đến thế này là vô lễ rồi, nhưng tôi muốn đích thân mời ông đến nhà tôi vào sáng mai. Mong ông không từ chối.

Trần Dũng chưa biết phải nói sao, nàng đã tiếp :

— Mong ông sẽ đến, vì tôi có chuyện muốn được thưa riêng với ông.

— Chuyện cần không cô ?

— Thưa ông chuyện đó rất cần cho tôi, nhưng nếu ông thấy không có thì giờ và không thích có người quen như tôi làm bận lòng ông, xin ông vui lòng cho tôi biết ngay. Tôi không dám làm rộn ông nữa ?

Trần Dũng nhìn sắc diện đoan trang của nàng, chàng suy nghĩ và đáp :

— Tôi sẽ đến cô đúng tám giờ sáng mai.

— Tôi mong ông sẽ dùng điểm tâm ở nhà tôi.

— Cảm ơn cô. Tôi xin nhận.

Thiếu nữ trao danh thiếp của nàng cho Trần Dũng và đứng lên nói :

— Xin lỗi ông về tội tôi làm rộn ông, xin chào ông.

— Xin chào cô.

Chàng tiễn nàng ra khỏi rạp xiếc và cả hai chào nhau lần nữa. Trần Dũng nhìn dáng đi khoan thai dịu dàng của nàng tự nhủ : Mình gặp nhiều người đẹp, nhưng chưa ai đẹp hoàn toàn như thiếu nữ này, dù nàng có vẻ buồn.

Chàng quay vào phòng, thay áo ngủ rồi lên giường nằm, khẽ gọi con chó :

— Gấu Vàng, đi ngủ cho rồi.

Con chó Vàng nhảy một cái gọn ghẽ từ trên nắp rương qua giường ngủ, nằm chui vào nách chàng.

Nhưng chàng chưa nhắm mắt được, đã có tiếng gõ cửa khiến chàng ngẩng đầu dậy hỏi :

— Ai gọi tôi ?

— Em đây. Thằng Lượm đây.

— Gì đó em. Xô cửa vào đi.

Cánh cửa bật mở, một cậu bé độ mười bốn bước vào, cậu ta ngồi cạnh Trần Dũng, bảo chàng :

— Anh à ? Có người muốn gặp anh.

— Muốn gặp bây giờ à ? Em biết là khuya rồi ?

— Em từ chối, nhưng cô ấy nhứt định phải gặp anh.

Trần Dũng lắc đầu nói :

— Em bảo sáng cô ấy đến, vì ông bầu không cho ai vào đây ban đêm. Em nói thế, cô ấy sẽ về.

— Em nói rồi, nhưng cô ấy bảo anh ra ngoài cho cô nói chuyện cần lắm.

— Em ra nói anh ngủ rồi là hơn.

Nhưng vừa lúc đó một nàng bước vào và nói :

— Không được đâu anh Trần Dũng. Anh phải tiếp em chứ ? Ai lại từ chối không tiếp một khán giả yêu tài nghệ mình cho đành.

Trần Dũng lật đật ngồi dậy mặc áo khoác vào, còn cậu bé Lượm rời nơi đó ngay.

Người đẹp mỉm cười, nàng ngồi xuống ghế, bàn tay trắng muốt xinh đẹp vuốt gọn mớ tóc, đôi mắt đẹp sắc sảo liếc nhìn chàng: đôi mắt có sức mạnh lôi cuốn lạ lùng.

Trần Dũng dù muốn dù không cũng phải chú ý tới người khách lạ này. Nàng rất đẹp, vẻ đẹp lộng lẫy tình tứ, có sức lôi cuốn lòng người. Vóc mình nàng đều đặn nở nang, ngực nở phập phồng dưới lần lụa mỏng khiêu gợi, gây cho người con trai đối diện sự khích động tự nhiên của con người.

Nàng trang điểm khéo nên gương mặt đẹp lộng lẫy, má hồng, môi thắm, mắt tình tứ sắc sảo, có sức quyến rũ lạ lùng, nhứt là nụ cười duyên dáng làm Trần Dũng không khỏi xao xuyến mơ mộng.

Tuy nhiên thấy nàng có vẻ lẳng lơ khêu gợi, Trần Dũng ngờ vực nàng không là người tốt nên nghi ngờ hỏi :

— Xin lỗi cô, tôi muốn biết cô đến đây có việc gì ?

Nàng nọ cười tình tứ, đôi mắt đẹp nhìn chàng như trách móc, nàng đáp :

— Em mời anh đến nhà em. Em ở một mình, không ai làm trở ngại chúng ta.

« Cô này tưởng mình là bọn háo sắc nên đến quyến rũ trắng trợn như vậy. Nhưng tại sao mà cô ta phải đến chinh phục mình. Chắc có sự gì bí ẩn đây ? » Nhưng dù sao cũng mặc, mình từ chối quách là xong. Nghĩ vậy, chàng nói :

— Rất tiếc là tôi không thể đến nhà cô được. Xin cô vui lòng.

Chàng tiếp :

— Ông bầu của tôi khó tánh lắm. Nếu anh kép nào bỏ gánh đi chơi, là bị mất sở làm ngay.

Nàng nọ không nói chi ngồi sát vào Trần Dũng, bảo chàng :

— Anh nói quá. Ông bầu sao dám xen vào chuyện riêng của anh.

Người nàng chạm vào người Trần Dũng làm chàng bối rối khó chịu, mùi nước hoa ngào ngạt ở người nàng giúp thêm phần quyến rũ, lôi cuốn chàng.

Lòng dục vọng bị khích động, Trần Dũng thoáng những tư tưởng xấu trong óc, nhưng chàng đủ lý trí để kềm chế mình, chàng đứng lên nói :

— Cô nên về. Tôi tưởng ta không nên gặp nhau thế này.

Nàng nọ bước đến trước chàng, nàng ưỡn ngực phía trước, mắt liếc tình, miệng cười quyến rũ, khiến Trần Dũng bị lôi cuốn, nhưng chàng vẫn lạnh lùng nói :

— Cô nên về là hơn.

Đôi tay của người đẹp choàng qua cổ chàng khiến Trần Dũng rùng mình, gỡ tay nàng, quả quyết nói :

— Cô nên về ngay. Tôi không thể tiếp cô lâu nữa.

Vừa nói chàng vừa nhận chuông, nói tiếp :

— Có người gác vào. Cô nên để anh ta đưa cô về.

(CÒN NỮA)

THANH TRIỀU BÍ SỬ

Số 2 — Dịch-giả : KIM ĐIỀN THIỀU LANG

(Tiếp theo)

HỒI THỨ NHẤT

Vỗ yên bốn cõi nước nhỏ vào triều
Giép cỏ chân vàng cửa chùa ẩn tích

Thang nhược Vọng đó tên tây là Ô-đăng-Đan, nguyên là người Hòa-lan, đến ở Trung-quốc vào khoảng năm Thiên Khải triều nhà Minh, rất được vua quan nhà Minh tín nhiệm. Đến khi Mãn Thanh vào chiếm Trung-quốc, Thang nhược Vọng bèn theo bọn Hán thần về hàng, được giữ chức Giám Chính Khâm-thiên giám. Y ở Trung-quốc đã với chục năm, nên cách ăn ở, phục sức, nói năng đều theo đúng tập quán của người Trung-quốc. Được vinh thăng, Thang bèn bước ra trước triều ban, quỳ lạy tạ ơn Vua. Có một đại thần người Hán cũng bước ra tâu rằng : « Nay có quốc vương nước Lưu Cầu là Nguyễn Thượng Chất đặc sai sứ thần đến kinh đô cống hiến thổ vật, cúi xin bệ hạ gia ơn sách phong cho quốc vương Lưu Cầu để suy tôn thể chế ! »

Vua Khang Hy nghe tâu, đưa mắt nhìn bốn vị đại thần. Sách Ni bèn quay về phía quan người Hán, thấy đó là đại học sĩ Phó dĩ Tiệm, thì lại thay vua, hạ chiếu chỉ rằng : « Quốc-vương Lưu Cầu Nguyễn Thượng Chất sai sứ đến cống, Trẫm thật rất vui lòng ! Nay đặc mệnh cho học sĩ Trương Học Lễ và Vương Cai của Nội bí thư viện làm Khâm sai đại thần mang sắc văn và đem theo thổ sản của trung nguyên đi sứ để sách phong. Nguyễn Thượng Chất nên hết lòng ủng hộ Thiên triều muôn đời không được hai lòng, khỏi phụ ý trẫm thương mến viễn nhân. Khâm thử ! »

Lập tức Trương Học Lễ và Vương Cai tạ ơn vua cùng đi sứ, ngay ngày hôm đó khởi hành, không phải bàn đến nữa.

Hãy nói về chuyện vua Thuận Trị sau ngày ra khỏi kinh thành, phục sức như thầy tăng đi luôn một mạch, gối đất nằm sương, chịu nhiều gian khổ. Đi đến cửa núi của Thanh Lương tự trên núi Ngũ Đài, chỉ thấy trong đại hùng bảo điện đang lập đàn tràng rất là nhiệt náo. Vua bèn đi tới nơi một tiểu sa di đứng nơi cửa núi mà hỏi nguyên ủy. Tiểu sa di nhìn vua một cái rồi nói : « Chúng tôi vâng lệnh quan tuần phủ lập đàn cúng Phật để truy niệm Đại hành hoàng đế ! »

Vua Thuận Trị nghe nói cười thầm, lòng nghĩ là trong triều tất đã ban bố ai chiếu ; lại nghĩ mình đi một mạch mãi đến đây kể cũng đi tìm đã nhiều đường đất. Vua đang suy nghĩ thì tiểu sa di hỏi rằng : «Pháp sư ở đâu tới ? Tới đây làm gì ? »

Vua Thuận Trị nghe y hỏi cặn lai lịch của mình bèn bịa chuyện mà đáp rằng.

— Tôi tên là Xuyên Tam Đài đến đây xin gặp sư cụ ở chùa này, chỉ không được biết pháp danh của sư cụ là gì vậy ?

Chú tiểu nói :

— Sư cụ chúng tôi là Viên Trí đại sư, được giao cho quản lý tất cả các chùa miếu trên núi Ngũ Đài. Các sư trụ trì các chùa khác đều là môn đồ của đại sư chúng tôi cả, cho nên đại sư chúng tôi chính thật là sư cụ tổng trụ trì núi Ngũ Đài vậy !

Nói đoạn, chú dẫn Xuyên Tam Đài đi vào bên trong, quanh qua Đại hùng bảo điện vòng ra đến góc đông cuối, đi qua nhiều sân. Thấy cảnh chùa này vô cùng rộng lớn. Xuyên Tam Đài vừa đi vừa hỏi :

— Nghe nói trên núi Ngũ Đài có vị cao tăng tên gọi là Vô Trụ, chú có biết sư ông hiện nay trụ trì chùa nào không ?

Chú tiểu đáp :

— Vô Trụ là sư trụ trì Cổ Tiền thiền viện ở cạnh đây. Sư đó là môn đồ giỏi nhất của đại sư chúng tôi.

Chú tiểu nói đến đây thì đã tới cửa phòng thiền, mới lên tiếng thưa rằng :

— Nay có du tăng Xuyên Tam Đài từ xa đến xin vào ra mắt đại sư !

Nói xong, chú tiểu lần rút lui. Xuyên Tam Đài bước vào cửa, thấy ngồi trên thiền tọa một hòa thượng già hơn tám mươi tuổi, râu mày trắng xóa, vẻ rất thanh kỳ, thì bước lên làm lễ và nói rằng :

— Đệ tử Xuyên Tam Đài xin yết kiến Đại sư !

Lúc bấy giờ Viên Trí đại sư đang nhắm mắt ngồi nhập định, nghe nói có người xin vào yết kiến, thì mở mắt to nhìn một cái. Sư cụ thấy một thiếu niên khôi ngô, hơn hai mươi tuổi, vẻ người rất thanh tuấn, thần thái rực rỡ, và lại cử chỉ đàng hoàng, khác xa người thường, bèn bước xuống đi lại thăm hỏi :

— Khách sư ở đâu lại đây ? Đến đây có gì dạy bảo ?

Xuyên Tam Đài cười đáp :

— Đệ tử từ Bắc kinh đến đây, mong được tu ở chùa này xin đại sư thâu nạp ?

Viên Trí lấy làm lạ, nói :

— Khách sư chưa nói rõ lý lịch thì sao có thể thu giới được ?

Xuyên Tam Đài đáp :

— Đại sư có thể hứa cho thì đệ tử xin lưu lại đây, bằng không thì đệ tử xin bỏ đi nơi khác, hà tất phải cần vặn lý lịch làm gì !

(CÒN NỮA)

MÁCH GIÚP

— Bạn NGUYỄN KIM LOAN (Saigòn) :

a) Không trúng.

b) Nên tìm mua sâm cao ly mà uống. Bạn bị lao lực, do làm việc thái quá mà ra.

— Ông BÙI VĂN (?) ở Xóm-Mới :

a) Bài « Đàn chim Việt ».

b) Nếu có tài thì chắc chắn sẽ được thâu nhận. Nên liên lạc thẳng với cơ quan đó để biết các điều lệ, vì dù sao thì anh ông cũng là quân nhân, phải theo quân luật.

c) Nếu có dịp sẽ mách trên mục C.E.B.G.

d) Đài Sài gòn hệ thống B mỗi tối đều có tiếp vận đài BBC và VOA.

— Em TRẦN-THỊ-NHÃ (Phú nhuận) :

11-7-1946 : 13-6 Bính Tuất.

5-11-1950 : 26-9 Canh Dần.

— Em ZW TRÚC GIANG (Sài-Gòn):

a) Phải chăng.

b) Tặng như thế, làm sao chữa được ?

Cô Nguyễn lệ Quyên (Saigon), Ngọc Hà (Dakao), Vân, Thu, Mỹ Thành (Phú Nhuận), Trần văn Xê, Nguyễn Hiền (Dalat):

Không trúng.

—Cô THƠM (Tân Định):a) Limbo là tên một điệu nhảy mới, hiện rất thịnh hành ở Ba Lê.

b) Vũ ballet rất khó tập, phải mất nhiều công phu. Trước kia ở đường bác sĩ Trần tấn Phát (gần ngã tư Hai bà Trưng và Hiền Vương Tân Định) có người dạy môn vũ đó.

c) Dáng người như thế là phải chăng rồi, không nên uống dâm rất có hại.

— Ông VĨNH-THÀNH (Sàigòn)

a) Gà ăn phải vôi sống, lòng bị xù. Không chết là may. Vôi chết là vôi để đã bả, hết nồng.

b) Không nên thả gà con ra vườn, chúng ăn phải dây thung là chết ngay.

c) Ông nên đi thăm các trại gà để biết cách đóng các đồ dùng cần thiết nuôi gà, Dưới chân cầu xi măng (xa lộ) phía Dakao sang có trại nuôi gà.

HÀ-MAI-LAN

TÌNH LOAN

Số 2 — Truyện dài của TÔ - NGỌC

(Tiếp theo)

CHƯƠNG THỨ NHẤT

Với tuổi hai mươi, Lực hăng say làm công việc nước bằng những công tác hợp với khả năng của mình: gác đêm, đào đường, đắp ụ ngăn xe tăng của Tây, đào hầm trú ẩn cho dân làng tránh máy bay (1)

Lực và Sim yêu nhau bằng một mối tình giản dị và trong sạch. Gặp Lực, chưa lần nào Sim dám nhìn thẳng vào đôi mắt của người con trai chất phát ấy, và Lực cũng chưa lần nào dám ôm Sim trong lòng. Có một lần, Lực vô tình cầm tay Sim, bỗng thấy Sim run lên bần bật, chàng sợ hãi vội bỏ ra ngay.

Trời một lúc càng nhiều mây hơn và càng oi bức hơn. Sim giơ tay vịn lấy cây tre chôn bên cạnh bờ ao, đoạn lần từng bước đi xuống. Sim mắc quần áo lên trên hai chiếc cọc đóng ở phía ngoài, đoạn lấy gáo múc nước dội lên mình. «Nước lạnh ngấm vào da thịt, mát rượi, làm Sim tỉnh táo dễ chịu hẳn lên, Sim ngồi bệt xuống tấm ván, thò đôi chân trắng và mịn xuống nước, khua đi khua lại. Có tiếng sột soạt trong bụi cây gần đấy. Sim sợ hãi ngước mắt lên nhìn, bỗng gặp phải đôi mắt xanh lẹt của một con cú mèo đang đứng rình mồi. Sim xích lại gần bờ, nhặt một viên gạch nhỏ ném về phía bụi cây. Con cú không bay, nó vẫn đứng yên nhìn về phía Sim và rúc lên những tiếng kêu ma quái.

Chợt có tiếng chân người từ đằng xa, rồi có tiếng quát hỏi :

— Ai làm gì ở cầu ao thế ?

Sim sợ quá. Tiếng quát đó chính là tiếng Chánh Tình, hiện là chủ tịch Ủy-ban Kháng-chiến làng Phú Cốc, Chánh Tình trước kia làm Chánh-Tổng, nổi tiếng Tề-Tuyên, Chánh Tình có cả thảy bốn người vợ. Người vợ cả hơn Chánh Tình tới mười tuổi, con các vợ lẽ thì đáng tuổi con cháu lão ta mà thôi, Sở dĩ có tới sự kiện này là vì Chánh Tình chỉ mới đắc chứng từ khi lên làm Chánh-Tổng, tức là từ ngày lão no cơm ấm cật.

Người ta không hiểu Chánh Tình tham gia kháng chiến từ ngày nào, mà chỉ biết khi Việt-Minh nắm chính quyền, thì Chánh Tình — sau một hai tháng xa làng—đã trở về với khẩu súng lục kè kè, rồi Chánh Tình được cử làm chủ-tịch Ủy-ban Kháng-Chiến

Sim chưa kịp đáp thì tiếng Chánh Tình lại oang oang:

— Ai ở dưới cầu ao, lên ngay : Không tao bắn vỡ sọ bây giờ !

Giọng Sim ríu lại :

—Thưa ... chá ... cháuuu ... đây ... ấyy ...

Chánh Tình nghe tiếng đáp quen, liền bảo hai người cháu—một người cầm mác một người cầm con dao phay—đi bộ vệ mình :

— Chúng mày đứng chờ đây, để tao xuống xem ai !

Chánh Tình bước xuống cầu ao. Trên trời mặt trăng bỗng nhô ra rồi lại khuất sau đám mây đen, Trong cái phút giây ấy, mặc dầu rất ngắn ngủi, Chánh Tình đã nhìn rõ thân hình tròn trịa mà ánh trăng như những lớp sữa đã tưới lên chan hoà ...

Chánh Tình liếm môi, hỏi :

— Cái Sim đấy, phải không ?

Sim sợ quá, nhưng cố đáp :

— Vâââng ... vâââng ...

Chánh Tình một tay chống chiếc ba-toong song, một tay vịn vào cây tre bên cạnh lần từng bực. Bỗng Chánh Tình loạng choạng, chiếc ba toong trượt và tuột khỏi tay Chánh Tình. Cố nắm lấy thanh tre, Chánh Tình gượng đứng dậy, nhưng hơi men trong bữa thịt chó mà Chánh Tình vừa nhậu tại làng Trương Xá hãy còn nhiễm trong cơ thể, khiến Chánh Tình như muốn nhào mình xuống ao ... Sim thấy Chánh Tình cứ chới mình xuống, liền rú lên một tiếng, rồi nhảy xuống ao. Sim bám lấy hai chiếc cọc phía ngoài, trong khi Chánh Tình vẫn lên giọng quát :

— Muốn sống thì lên ngay, không tao bắn vỡ sọ bây giờ !

(CÒN TIẾP)

Truyện xảy ra năm 1947 khi V.M. chưa lộ mặt nạ Cộng-sản.

ĐUỔI THEO ẢO ẢNH

Tiểu thuyết phóng tác của HỒNG-DƯƠNG — SỐ 2

nguyên bản : The best of everything của Rona Jaffe

(Tiếp theo)

Lúc Kiều Loan lên tới tầng lầu có phòng thư ký đánh máy thì đã là tám giờ thiếu mười lăm, và nàng vô cùng kinh ngạc khi thấy căn phòng rộng lớn vẫn tối om, và tất cả những chiếc máy chữ vẫn còn đậy kín. Lúc đi đường nàng đã lo sợ mình tới quá muộn, không ngờ bây giờ hóa ra nàng lại là kẻ tới sớm nhất. Nàng mò mẫm bật được ngọn đèn ở hành lang rồi lững thững đi vòng quanh phòng, trong khi chờ đợi có người tới. Trong căn phòng rộng lớn đó có những giây bàn nhỏ kê sát nhau dành cho các nữ thư ký đánh máy và chung quanh phòng này lại có nhiều căn phòng khác của các chủ sự phòng, cửa đóng im ỉm.

Nàng tò mò ghé mắt quan sát vài phòng thì nhận thấy rằng dường như những phòng này tuần tự phòng nọ lớn hơn phòng kia, tùy theo chức vụ của người xử dụng phòng, từ những căn phòng tương đối bẹp với hai cái bàn kê sát nhau tới những phòng rộng hơn và chỉ có một chiếc bàn, cuối cùng là hai phòng rất rộng có trải thảm nhung với những chiếc ghế bành bọc da xanh và tường dát gỗ ghép. Cứ nhìn những cuốn sách và tạp chí đã trên bàn, Kiều Loan có thể đoán được là phòng lớn đó, một phòng là của giám đốc xuất bản loại sách «bỏ túi», còn một phòng là của ông chủ bút tạp chí «Trung Trinh».

Chợt nàng nghe có những tiếng nói ồn ào ở căn phòng lớn, và bỗng cảm thấy rụt rè e lệ, nên nàng vội quay gót trở lại.

Lúc đó là tám giờ, và bỗng nhiên căn phòng này có đầy thiếu nữ, nhưng tuyệt nhiên không một ai tỏ vẻ chú ý tới nàng cả. Chị tùy phái của phòng đánh máy đi từ bàn này qua bàn khác thu nhặt những chiếc ly và nhận những mẩu giấy gọi cà phê. Họ bắt đầu, mở nắp máy, giở sách ra đọc giở báo ra coi, và mỗi khi có một cô mới tới, thì họ lại xúm vào chào hỏi tíu tít cử chỉ như là đã bốn tháng họ không gặp nhau chứ không phải là có bốn ngày Tết. Kiều Loan chưa biết nàng phải ngồi vào đâu, và cứ sợ ngồi nhầm phải chỗ người khác, nên nàng đành cứ đứng im, với cảm tưởng mình là một kẻ xa lạ vừa lạc vào một câu lạc bộ tư vậy.

Chợt, một người đàn ông bước vào, dõng dạc, vẻ mặt nửa tươi cười, nửa khó chịu, y như là một anh chàng vào nhầm phòng riêng của đàn bà. Vừa trông thấy lão ta, một vài cô vội ngồi thẳng ngay lên và làm bộ gõ máy cạch cạch... Lão ta vào khoảng tứ tuần, khổ người vừa phải nhưng hơi xương, thành ra trông lại có vẻ nhỏ thó, với khuôn mặt khắc khổ, hằn vết mệt mỏi, nhưng vẫn còn vướng lại vài nét điển trai của một thời xa xưa. Lão mặc một chiếc áo « vét » bằng thứ « peau de daim » ; cổ áo có một lỗ cháy vì thuốc lá. Lão đi băng qua phòng đánh máy rồi mất hút vào một trong hai căn buồng rộng ở cuối dãy.

— Ai vậy chị ? — Kiều Loan hỏi một cô sát cạnh nàng.

— À.., ông Kế giám đốc tạp chí Trung Trinh. Chắc chị mới vô làm? —cô gái kia nói — Tôi là Phượng... Phi Phượng.

— Rất hân hạnh. Còn tôi là Kiều Loan.

Phi Phượng vui vẻ nói tiếp :

— Mong rằng chị sẽ hài lòng ở đây.

Nàng có cái tên rất đẹp là Phi Phượng ấy lại là một cô gái rất xấu, gầy tong teo, tóc đen khô, ngực lép. Nàng mặc một chiếc « chandail » trắng và chiếc váy áo màu tím rất sát, khiến người ta càng trông rõ bụng dưới của nàng hơi to.

Kiều Loan cười xã giao :

— Vâng, tôi cũng hy vọng thế.

(Còn tiếp)

Lời hay, ý đẹp

— Nhắc mãi câu « ngày mai » là làm hỏng cả cuộc đời của mình.

CÁCH-NGÔN TÂY-PHƯƠNG

— Thà chết bây giờ còn hơn kéo dài một đời sống vô ích.

KINH BỒ-ĐỀ

Chuyện lạ

LÀN SÓNG ĐIỆN CHUI QUA VỎ TRÁI ĐẤT

Làn sóng điện là một thứ vô hình, ấy thế mà làm nên lắm chuyện động trời. Thật vậy, nhờ sóng điện người ta có thể liên lạc với các miền xa xôi trong nháy mắt, loan báo các tin tức quan trọng. Thông thường thì người ta phóng làn sóng điện lên trời, làn sóng đó ngao du trong không gian lan tràn khắp nơi trên trái đất, chỉ cần một chiếc máy thu vặn đúng tần số là có thể « bắt » được một cách dễ dàng. Làn sóng vô tuyến điện có thể chui qua nhà cửa hoặc những chướng ngại vật không phải bằng kim loại. Vì vậy trong nhà dù kín đến mấy vẫn có thể vặn nghe ra-di-ô được mặc dù ăn-ten chăng trong nhà. Nhưng nhà lợp bằng tôn, thiếc, tường lại đóng bằng tôn, treo ăn-ten trong nhà ra đó hát yếu và kém hay, vì làn sóng vào ít quá (chỉ có thể chui qua cửa sổ vào mà thôi). Những ra-đô trong xe hơi cũng thế, khi xe chui vào cầu sắt, làn sóng bị cầu sắt hút mất, nên ra-đô câm luôn, khi ra khỏi cầu mới lại bắt được như thường.

Trước kia người ta cho rằng làn sóng âm thanh không thể truyền qua lớp cát, nhất là lớp vỏ trái đất, nhưng gần đây, các kỹ sư điện tử đã làm nhiều cuộc thí nghiệm quan trọng dưới các địa tầng, và nhận thấy vỏ trái đất không làm cản trở hướng đi của làng sóng điện. Theo họ, thì làn sóng điện có thể truyền qua một lớp vỏ trái đất dày 500 thước. Trong khoảng đó, âm thanh bắt được vẫn trong trẻo.

LY DỊ BẰNG THƯ

Khi vợ chồng đã chẳng ưa nhau, ở với nhau đâm phiền, thì giải pháp ly dị chính là giải pháp hợp tình hợp cảnh nhất. Chính bởi cái lẽ cấm ly dị mà đạo luật gia đình của Bà Cố Nhu đã trở thành đạo luật vô gia đình, vì kể từ ngày ban hành luật người ta đâm sợ không dám lấy nhau nhiều như trước, mà nếu có lấy thì phứ linh ngay cái khoản giá thú, tức là cái khoản tù chung thân hết đường cựa quậy ! Mà, không có giá thú, thì theo luật pháp vẫn chưa phải là vợ chồng, hai kẻ trai và gái vẫn chưa lập thành gia đình (theo giấy tờ), tức là vẫn… vô gia đình vậy.

Tại Tây phương, người ta ly dị tương đối dễ dàng hơn tại nước ta trước kia (trước khi có đạo luật nói trên). Vì quan niệm tự do cá nhân, nên người ta có thể đưa ra những bằng chứng rất lảm cảm, như đêm ngủ chồng ngáy to quá, hoặc vợ có thói bừa bãi không chịu tề gia nội trợ, để xin án ly dị. Nhiều cuộc ly dị vắng mặt, người chồng chỉ việc gửi một bức thư cho vợ, vợ đem ra toà xin ly dị, toà xử nhanh như điện. Tại Eno, là một tỉnh thuộc Hoa Kỳ, người ta ly dị nhau trong vòng 5 phút đồng hồ và lấy nhau cũng rứa. Gần đây, một thanh niên Á-rập tên là Sayed Mohammed Abdul Rihman, trong khi du lịch ở Luân Đôn đã tằng tịu với một thiếu nữ Anh đẹp nõn nường. Anh chàng cảm thấy chán ngán bà vợ đa thiết bị ở Aden, liền xin ly dị để lấy cô gái Anh kia. Theo luật Hồi giáo thì phải có tiếng nói của anh chồng thì tòa án Aden mới cho ly dị anh chàng Á-rập liền vào ngay một hãng đĩa hát, thu ngay lời nói của mình để gởi cho vợ cũ hầu chị ta có chứng cớ đem ra tòa. Anh chàng nói ba lần câu sau đây : « Tôi không thể sống với mình được, tôi ly dị », sau đó gởi ngay vợ, vì sự thực thì anh ta hết tiền, không có tiền mua vé tầu trở về cố quốc để ra tòa xin ly dị.

MÊ TÍN DỊ ĐOAN HAY LÀ KHOA HỌC THỰC SỰ ?

TRƯỜNG ĐẠI HỌC HÒA-LAN MỞ LỚP DẠY LÀM THẦY BÓI

● Sở cảnh sát nhờ thầy bói tìm giùm xác chết.

★ Thầy bói tìm ra chuỗi ngọc trong ống cống…

● *Sưu tầm của NGUYỄN-TRƯƠNG*

(Tiếp theo)

Đến nay trường đại học Uttrecht ở Hòa Lan đã công nhận : có hiện tượng cách truyền giao cảm, và những thầy bói sáng quả có những khả năng khác thường. Như kiểu ông thầy bói sáng Croiset mà chúng ta vừa kể truyện ở trên, có thể nhìn thấy cái xác chết trôi và cả khúc sông, tuy ông Croiset ở cách xa hàng bao nhiêu cây số.

Tiến xa hơn một bước nữa, môn siêu tâm lý học ở Hòa Lan đã bước sang giai đoạn áp dụng trong thực tế.

Mất đồ nên đi bói một quẻ

Sau một thời gian hoạt động, viện siêu tâm lý học đã nắm đầy đủ hồ sơ của một số thầy bói sáng mà viện còn gọi là những người siêu thức (paragnostes). Không những vậy mỗi ngày viện càng khám phá thấy nhiều «mầm non» bói sáng trong các giới học sinh, sinh viên.

Biết rõ khả năng kỳ lạ của những người siêu thức đó, lẽ tất nhiên là các nhà khoa học muốn dùng họ vào những ngành hoạt động thực tế. Ngành nào ? Thì còn ngành nào họ có thể đắc lực hơn là ngành điều tra. Mỗi khi cảnh sát lâm vào ngõ bí trong những vụ điều tra khó khăn, họ lại kêu gọi đến các anh bói sáng. Cũng như khi đau ốm, trước hết chúng ta đi bác sĩ, đi ông lang gia truyền, mãi không khỏi mới đâm liều dùng đến thuốc mườn, thuốc mán… bùa ngải, cúng bái… Biết đâu ?

Thầy bói sáng ngước mắt nhìn trời, giải quyết những vấn đề của cảnh sát điều tra, dưới sự kiểm chứng của các nhân viên làm việc dưới quyền giáo sư Tenhaeff…

Vì vậy chúng ta được biết truyện lạ sau đây : Một thiếu phụ ở thủ đô La Haye mất chuỗi ngọc quý, và nghi chuỗi ngọc rớt tuột theo ống thoát nước ở La-va-bô. Hãng bảo hiểm của thiếu phụ tới nơi tìm kiếm cùng với các thợ chuyên môn, rồi kết luận rằng: nếu thực sự chuỗi ngọc trôi tuột theo ống thoát nước ở La-va-bô thì lúc này đã thoát ra ống cống ngoài đường. Thế là mất hút, không có hy vọng gì lấy lại.

Nhưng nếu phải đền thì đau quá, công ty bảo hiểm mới nuôi dưỡng chút hy vọng cuối cùng ; thử bói máy anh bói sáng coi. Biết đâu thiếu phụ chẳng đánh mất, hay bỏ quên chuỗi ngọc ở nơi nào khác ?

Thầy bói sáng nói ngay :

Chuỗi ngọc mất ở trong phòng tắm thực.

Nhưng rồi anh lại trầm ngâm và muốn tới tận nhà thiếu phụ coi xem sao. Đi đi lại lại một lúc lâu, anh chợt nổi cơn đồng, mặt tái mét, mắt trợn ngược. Chính trong tình trạng đó anh bảo chuỗi ngọc đã chạy ra ống nước ngoài đường, hiện ở chỗ đó… chỗ đó…

Anh bói sáng định vị trí rất rõ rệt với đầy đủ mọi chi tiết, đến nỗi người ta biết ngay là ở chỗ nào. Mấy ông thợ ống nước, hoài nghi cho rằng, nếu đây không phải là chuyện khoi hài thì cũng là chuyện bịp. Nhưng công ty bảo hiểm quyết theo đuổi tới cùng mới hy vọng nhỏ nhoi. Kết quả : người ta lấy lại được chuỗi ngọc theo lời chỉ dẫn của anh bói sáng. *(Còn nữa)*

THƠ

BÀI THƠ LỤC BÁT

Gửi mình mình nhận cho không
Bài thơ lục bát gieo vần nhớ thương

Ngày xưa ước vọng thiên đường
Ngày xưa bé bỏng hay hờn dỗi nhau

Ngày xưa tính chuyện trầu cau
Chuyện trầu cau với ngày sau cũng buồn

Tôi đi bóng đổ nghiêng đường
Yêu mình cũng lắm mà thương cũng nhiều

Bao giờ mới hết đứng đìều
Cho tôi gửi nhớ nhung nhiều đến ai

Ôi đau thương thắng năm dài
Hồn tôi thì cũng u hoài mãi đây

Saigòn tháng chín mưa rây
Nẻo Kỳ Đồng cũng ôm lầy bước chân

Đến thương đau mấy trăm lần
Tôi yêu nàng Trác văn Quân đó nàng

Tôi thì tôi rất muốn vang
Nhưng e chuyện ấy bẽ bàng thế thôi

Cho nên đã mấy năm rồi
Đớn đau thì cũng chả vơi chút nào

Bây giờ thì biết làm sao ?
Bài thơ lục bát gieo vào mắt em !

VŨ THÀNH

(người đau thương nhất)

GIA ĐÌNH LY LY

ĐỨC-KHÁNH

MỖI NGÀY MỘT TRUYỆN CHỌN LỌC

Ở TRÊN, Ở DƯỚI…

● NGUYỄN KHẮC LỘC

Cái thời khan hiếm nhà cửa ở đô thành mà có nhà cho mướn thì thiệt là… sướng. Nhà không cần đẹp, không cần sang, miễn có mái che mưa che nắng, có chỗ lót cái giường hay cái ghế bố nằm ngủ thì dù cho ở trong hóc, trong kẹt nào cũng có người mò tới trả tiền xin ở. Người ta còn dành giựt nhau để có lấy một chỗ ở nữa là đằng khác.

Hiểu như thế, cho nên khi tìm mướn được một căn gác nhỏ ở tận trong một ngõ hẻm "xa mút tỳ tè", Ngọc cũng không phàn nàn một chút nào. Thoạt tiên, khi đọc «rao vặt» trên báo, nghe nói có "lầu cho mướn giá hạ", Ngọc đã lấy làm mừng rỡ. Anh đã phải vất vả mất hai ngày trường mới tìm ra được cái địa chỉ quý hóa kia. Cái địa chỉ đó anh phải ghi vào mảnh giấy rồi cầm mãi trong tay mà dò. Cho đến khi dọn về ở, anh cũng không sao nhớ nổi nhà mình số mấy nữa. Bạn bè có quý mến hỏi thăm, anh cũng thấy bối rối không biết trả lời làm sao. Dù có mở sổ tay ra để đọc cái địa chỉ dài nhằng, rậm rịt của mình cho bạn ghi thì chắc chắn có thiện chí đến đâu cũng chẳng ai tìm ra nổi. Ngọc nghe phong thanh rằng cái xóm này từ hồi « khai thiên lập địa » chưa bao giờ thấy bóng dáng ông Phát thư lưu hành đến. Và Ngọc nghĩ điều đó có thể đúng đến chín mươi phần trăm không phải là quá đáng.

Cái mà người ta gọi là "lầu" thực ra chỉ là một căn gác nhỏ. Căn nhà vách ván, mái tôn chèn thêm những tấm thiếc đập ra ở các thùng sắt tây cũ nhỏ và tối như cái lồng bồ câu. Chủ nhà vốn có nhiều sáng kiến nên thắt lưng buộc bụng ngăn ra làm hai một nửa để cho cả gia đình hai vợ chồng với năm đứa con nhỏ phá như quỷ sống ở, còn nửa ngoài thì đăng báo cho mướn, để hàng tháng thu thêm vào quỹ gia đình một món tiền đáng kể. Vốn đã giàu sáng kiến, ông chủ nhà cho « cơi » thêm phía trước một gác nhỏ, chỉ to hơn cái điếm phòng hỏa ở đầu xóm một bề thước rưỡi hay hai thước gì đó. Chính cái đó được ông ta mệnh danh là « lầu » và đăng báo rao cho mướn. Khi đến nơi, Ngọc ngẫm nghĩa địa thế một hồi đã lấy làm nản. Nhưng con người anh vốn đã khổ sở vì cái nạn « chạy kiếm nhà » — như hồi nào thất nghiệp chạy kiếm việc — nên cũng tự an ủi được mình chút ít. Ngay ngày hôm sau, Ngọc dọn đồ đến ở. Đồ đạc anh chỉ vẻn vẹn có một chiếc rương gỗ, một chiếc ghế bố và một cây đèn. Trong rương thì sách vở, báo chí, tranh ảnh nhiều hơn quần áo.

Một mình ở trên gác, Ngọc cho cũng thong thả chán. Chiều chiều ôm đàn ra ngồi ngoài hành lang rỉ rả sáu câu mùi mẫn, nghe cũng thong dong, hạnh phúc vô cùng. Mấy hôm đầu Ngọc bừa bãi lắm. Vốn tính nghệ sĩ, anh hay nổi hứng bất tử, và mỗi lần hứng lên thì anh vỗ đàn hát rầm nhà. Nhưng ba hôm sau, tình cờ khám phá ra được người mướn căn nhà ở dưới mình là một cô gái thì Ngọc đâm ra bẽn lẽn, ít dám đàn hát và tỏ ra ý tứ vô cùng.

Ngọc đã thấy cô gái ấy một lần. Nàng không đẹp, nhưng trông có duyên lắm. Hình như nàng đi suốt ngày, chỉ đến tối mới về. Ngọc không hiểu nàng làm nghề gì.

Và tự nhiên, anh đâm tò mò về cô gái đó một cách lạ lùng. Mỗi buổi chiều, Ngọc nép mình sau cánh cửa sổ để nhìn nàng từ đầu ngõ bước vào, loay hoay đứng ngoài hiên mở khóa.

Có lần Ngọc đã toan xuống làm quen cho phải lẽ những người láng giềng. Nhưng tính vốn nhút nhát, Ngọc không dám làm cái công việc đó. Anh toan tính, sắp đặt một kế hoạch thật tỉ mỉ như một viên tướng giàn trận thế. Cái kế hoạch đó thật giản dị, nhưng phải mất công suy nghĩ : Cứ chờ cho nàng về gần đến nhà thì lấy cớ là đi đâu đó, xuống cầu thang rồi nhân khi chạm mặt sẽ cúi chào làm quen một cái. Nhưng lần đầu chờ đến khi nàng về gần đến cầu thang Ngọc hồi hộp, lưỡng lự mãi rồi không dám xuống. Lần thứ hai anh đánh bạo xuống đến bực cuối cùng thì gặp nàng, nhưng rồi mắc cỡ, bỏ đi luôn. Từ đấy, Ngọc không dám nghĩ đến kế hoạch làm quen ấy nữa, và tự nhiên, anh đâm ra tò mò nghĩ ngợi và chú ý đến cô gái ấy suốt ngày.

Nhân khai vào sổ gia đình, Ngọc tò mò nhìn vào cột trên, biết được cô gái ấy tên Bạch — Lê-thị-Bạch—22 tuổi—sinh năm 1942— và là giáo viên tiểu học tư thục. Có lẽ trường cũng khá xa nhà và phải dạy mỗi ngày hai buổi nên trưa nàng không về. Ngọc chỉ vừa biết vừa đoán được có như thế.

Tưởng bấy nhiêu cũng đủ làm cho Ngọc thỏa mãn, không ngờ anh vẫn tò mò và càng muốn biết nhiều thêm nữa. Anh nghiên cứu tỉ mỉ cả nàng qua những tiếng động « ở dưới » như một nhà học giả sửa soạn trình luận án tiến sĩ vậy. Và những điều thu thập được, anh đều ghi cả vào nhật ký.

oOo

Đêm nào nàng cũng thức đến khuya để chấm bài hay soạn bài. Cứ nhìn ánh đèn hắt ra ngoài hiên trước thì rõ. Có lẽ nàng mới vào nghề nên còn thừa lương tâm và nhiệt huyết. Bao giờ chấm bài cũng nghe nàng cằn nhằn nho nhỏ (nhưng với Ngọc đã có tình nghe thì vẫn nghe được — chú thích của tác giả). Hôm thì nàng cáu lũ học trò làm toán sai, viết tập xấu, hôm lại giận chúng nó đặt câu văn không xuông, viết chính tả nhiều lỗi. Khi soạn bài nàng cũng có tánh lẩm nhẩm như cô nữ sinh phải gạo cho kịp kỳ thi. Có nhiều bài như Âm đọc, nàng còn phải học đi, học lại cho thuộc thật kỹ phòng hôm khảo bài khỏi bị học trò vốn quỷ quyệt, đánh lừa.

Dần dần Ngọc đã thuộc cái thời khoá biểu của nàng. Những hôm thứ hai, thứ năm phải dạy Toán, Hình học hay Sổ học với Công dân, Đức dục. Thứ ba, thứ sáu thì có Chính tả, Ngữ vựng, Văn phạm, Học thuộc lòng. Thứ tư, thứ bảy có Luận văn, Tập đọc, Quan sát, Sử Địa và riêng thứ bảy thì còn có thêm giờ hát. Nàng rất thích nhạc buồn mà lại dạy học sinh hát toàn những bản vui. Nhà hình như có cái Transistor nhỏ. Không một chương trình nào có tiếng hát Thanh Thúy mà nàng chịu bỏ qua. Nàng thường bắt chước hát theo cái giọng u buồn đó qua những câu rã rượi như : « Buồn vào hồn không tên, thức giấc nửa đêm… "hay "Mình về ngõ tối dòi nơi, có vài vì sao rơi, đêm hò hẹn hết rồi…" Nàng cũng thích nghe vọng cổ. Không một tối thứ bảy nào nàng bỏ sót cuộc trực tiếp truyền thanh. Hễ tuồng nào kết cuộc không có hậu thì nhất định khi khúc nhạc tạm biệt còn trỗi thì đã nghe nàng phê bình một câu cố định : Tội nghiệp !… ông Soạn giả này thiệt là ác !

Nàng đi ngủ rất đúng giờ. Hôm nào cũng đến 10 giờ thì tắt đèn. Trước khi tắt đèn, luôn luôn nàng có thói quen rót nước ra chiếc ca nhôm có lẽ là mang để ở đầu nằm, phòng nửa đêm thức giấc có khát thì uống, khỏi làm động, phiền hà đến giấc ngủ người xung quanh. Sáng nàng dậy rất sớm, nấu nước pha sữa uống. Nàng uống cứ một tuần lễ thì hết một hộp. Cứ sáng chủ nhật thì nàng khui hộp mới. Ngọc chắc chắn vì có một lần nghe tiếng đóng mũi dao trên hộp thiết và nàng kêu lên một câu : « Cha ! Hộp sữa kỳ này dầy dữ, trào lung tung ! ». Và cái âm thanh khui sữa cứ đều đặn diễn ra theo chu kỳ mỗi tuần một lần vào khoảng sáu giờ sáng ngày chủ nhật.

Nàng cũng đi xem hát mỗi tuần một lần vào chiều chủ nhật. Nàng có thói quen giữ chương trình mãi đến tối về nhà mới đọc lại luôn thể để ôn câu chuyện vừa xem. Tấm chương trình xem xong, nàng thường hay tẩn mẩn xếp lại thành hình này, hình kia như chiếc ghe, cái quạt chiếc phi cơ chẳng hạn. Sáng thứ hai nào quét nhà, mang rác ra đổ ngoài hè, thế nào Ngọc cũng bắt được một tấm chương trình xếp đại loại những kiểu như vậy. Nàng thích coi những phim tình cảm hay ca nhạc vui tươi, phần nhiều là phim cũ mà các báo đã phê bình qua, nhất là những phim được ca ngợi.

Ngọc cũng bắt được ngoài đống rác một tờ giấy nào nàng biên thư cho người chú. Trong thư, có đoạn nàng nói rằng chưa muốn lập gia đình vội vì chưa gặp được người nào hợp tình. Nàng không cần lấy chồng giàu sang hay "đẹp trai". Nàng cũng không có một quan niệm rõ rệt nào về mẫu người lý tưởng đó. Có thể chàng chỉ có một điểm nào đó hợp ý làm nàng thích. Cái điểm đó cũng chưa biết chắc là điểm nào. Bao giờ tìm được, nàng sẽ tin cho chú hay để chú đứng ra lo liệu bộ.

Tờ thơ đó giúp Ngọc tìm được vài tài liệu quý. Thứ nhất nàng chưa đính hôn với ai mà cũng chưa có người yêu. Thứ hai, nàng có quan niệm về ái tình rất phóng túng và tự do. Thứ ba, nét chữ của nàng — tuy là viết trong giấy nháp—có vẻ khoan thai dịu dàng, chứng tỏ rằng nàng là con người có tình cảm nhưng biết dùng lý trí, và cũng là con người rộng rãi, không bủn xỉn, keo kiệt. Thứ năm, nàng là người rất đứng đắn, cẩn thận và chừng mực, thậm chí đến việc viết một lá thư gia đình mà cũng phải dùng nháp để khỏi cạo sửa hay nói nhả lời. (Có điều Ngọc thắc mắc, không hiểu sao nàng lại… quét bản thảo này ra đống rác !). Và cuối cùng, dưới tờ thư có chữ ký của nàng. Ngọc mang nhờ ông Thầy bói xem dùm thì ông ta đoán rằng : Chữ ký này biểu hiện cho một người chu đáo, đường hoàng, đứng đắn và có can đảm để gánh vác trách nhiệm. Với những đức tính đó, cuộc đời của người này tuy có điều vất vả nhưng trong lòng bao giờ cũng phơi phới, sung sướng.

Nhưng riêng Ngọc thì chắc chắn cho rằng nàng sẽ là một người vợ tốt.

x x x

Không ai hiểu được công việc diễn tiến bằng cách nào và anh chàng nhát gái đã tán tỉnh ra làm sao mà một năm sau, bạn bè nhận được hồng thiệp của Ngọc, báo tin cưới vợ. Trong thiệp, thấy đề tên cô dâu là Lê thị Bạch. Và căn nhà lợp tôn, vách ván tồi tàn trong cái ngõ hẻm xa mút tỉ tè cả đời chẳng thấy bóng dáng ông phát thư đến, trước chỉ giống cái lồng bồ câu, bây giờ đã thành cái tổ ấm thực sự. Ngọc không có ý định "cơi thêm lầu", nhưng cũng sửa lại cái gác cho ra vẻ một phòng ngủ tiện nghi. Trước kia, "ở trên" có một người ở thấy hơi chật, mà bây giờ, lạ lùng làm sao, hai người cùng sống chỗ ấy mà thấy vừa vặn vô cùng, không đáng phàn nàn nữa. «ở dưới» thấy kê thêm mấy cái ghế, có lẽ về sau này, tối tối sẽ có hai người cùng ngồi chấm bài, soạn bài, giúp cho nhau, chớ không phải chỉ có một người như trước nữa. Vì công việc được hai người làm, cho nên sẽ chóng xong hơn. Và như thế thì thay vì ngày trước đến mười giờ mới tắt đèn đi ngủ, có lẽ sau này chỉ độ tám giờ thì mùng đã giăng rồi.

Và đêm tân hôn, Ngọc bắt gặp quyển nhật ký của vợ. Trong đó có một đoạn viết bằng chữ đỏ :

«… Chàng ở ngay phía trên mình, nhưng ít khi nào nghe một tiếng động mạnh. Trông chàng lành quá. Lại có vẻ nghệ sĩ ghê. Thỉnh thoảng mới nghe có tiếng đàn mà đàn toàn những điệu nhạc buồn. Tiếng chân chàng cũng không mấy khi nghe khua khoắn. Bước đi thật chắc và thật gọn, không hấp tấp mà cũng chẳng kéo đi lệt xệt. Đúng là thái độ của người đứng đắn, dịu dàng chừng mực và…».

N.K.L.

Cô gái áo vàng

SỐ 2 — TIỂU THUYẾT VÕ HIỆP KỲ TÌNH TIÊN-PHONG dịch thuật

(Tiếp theo)

HỒI THỨ NHẤT

Nơi đâu dạy thổi sáo ?

— *Thanh Phong đại ca hãy ngồi xuống để nghe tiểu muội kể những tin rất quan trọng của chị Hồng Tiêu.*

Phần muốn biết rõ tung tích của Tỳ Thanh Ngọc Nữ Mạnh Hồng Tiêu, người yêu của mình, vì năm ngoái hẹn nhau gặp gỡ ở trên Quán Ngọc Phong, nhưng tới giờ hẹn ước mà không thấy nàng ta tới, phần thì không muốn làm mất lòng Chân Chân, Thanh Phong mới đường hoàng ngồi sát cạnh với nàng trên tảng đá.

Chân Chân thấy chàng ngoan ngoãn nghe theo lời mình như vậy, trong lòng thầm vui vô cùng, nên cử chỉ của nàng cũng tự nhiên hơn trước một chút. Nàng nhìn Thanh Phong vừa cười vừa hỏi :

— *Đại ca có biết tại sao hồi năm ngoái chị Mạnh Hồng Tiêu không lên trên Quán Ngọc Phong như đã hẹn ước với đại ca chăng ?*

Thanh Phong lắc đầu tỏ vẻ không biết. Chân Chân lại nói tiếp :

— *Hồi đó chị ta ngẫu nhiên gặp Bích Tuệ Thần Ni, sư bá của chị ấy. Vì thấy Thần Ni trần duyên đã hết nợ, sắp tọa hóa đến nơi và muốn truyền thụ võ công trong cuốn Đăng Ma Bảo Lục mà Thần Ni cất dấu đã lâu, cho chị ấy. Nhưng Thần Ni bắt chị ta phải thề nặng là trước khi chưa học hiểu cho tròn ba môn học bí truyền ở trong cuốn Bảo Lục đó là Diệu Âm Thần Công, Đạt La Thủ và Ma Kha Kiếm Pháp, thì không được vì một việc gì mà gián đoạn sự luyện tập hết. Chị Hồng Tiêu đành cung kính tiễn sư bá mình về núi. Vì thấy cuốn Bảo Lục đó là một cuốn sách quí báu vô ngàn, người trong võ lâm dù muốn cũng không có được, cho nên chị ta không sao tới Quán Ngọc Phong để gặp gỡ chàng được !*

Nghe tới đó, Thanh Phong mới khoan tâm mỉm cười đáp :

— *Thế ra nàng ta có sự gặp gỡ hiếm có như vậy…*

Chân Chân cau mày lại nói tiếp :

— *Thanh Phong đại ca hãy chớ mừng vội ! Chị Mạnh Hồng Tiêu của tôi tuy gặp gỡ sự may mắn đó thật nhưng tiếp theo đó lại gặp tai họa liền ! Thanh Phong giật mình trợn tròn xoe đôi mắt lên vội hỏi :*

— *Chân Chân nói mau ! Hồng Tiêu gặp phải tai họa gì thế ?*

Chân Chân lắc đầu thở dài nói tiếp :

— *Chị Hồng Tiêu vừa học thuộc lòng cuốn Đăng Ma Bảo Lục thì Bích Tuệ thần ni đã viên tịch trở về giới cực lạc luôn. Trong lúc chị Hồng Tiêu đang hỏa táng cho sư bá, thì đột nhiên có ba cái bóng người vừa kêu rú vừa phi thân tới. Thì ra ba người đó đều ăn mặc quần áo quái dị trông như ba bộ xương vậy.*

Thanh Phong nghe tới đó giật mình kinh hãi, vội hỏi tiếp :

— *Người mà ngày thường thích ăn mặc như bộ xương người chỉ có bọn Lâu Sơn Tam Sát có võ công cao siêu nhất trong hắc đạo và cũng khét tiếng trong võ lâm thôi.*

Chân Chân gật đầu đáp :

— *Người đó chính là Lâu Sơn Tam Sát. Chị Hồng Tiêu thông minh biết bao, chị biết ý định của Tam Sát thế nào cũng muốn cướp cuốn Đang Ma Bảo Lục, nhưng chị ta nhận thấy trước khi mình chưa luyện thành công được ba môn võ công tuyệt học : Diệu âm thần công, Đạt La thủ, và Ma Ha kiếm pháp, thì không sao địch nổi Tam Sát. Cho nên chị ấy vừa trông thấy rõ mặt ba người nọ đã vội vứt ngay cuốn Bảo Lục vào trong lửa để hóa thành tro theo pháp thể của Bích Tuệ Thần Ni.*

Thanh Phong có vẻ thương tiếc thở dài một tiếng và xen lời hỏi :

— *Lâu Sơn Tam Sát vừa hung ác vừa ngang tàng như vậy, chúng thấy Hồng Tiêu làm thế chắc không sao tránh khỏi chúng nổi giận, mà nàng Hồng Tiêu thế nào cũng bị chúng giết chết mất.*

Chân Chân liếc mắt nhìn chàng một cái rồi xua tay nói tiếp :

— *Thanh Phong đại ca đoán rất đúng. Theo ý của tên thứ ba trong nhóm là Tiếu Sát Hạ Đăng thì định giết chết ngay chị Hồng Tiêu để cho bõ tức. Nhưng Đệ Nhất Sát là Lãnh Sát Hồng Phi lại gian giảo và thâm độc, ý cho chị Hồng Tiêu đã dám thiêu đốt cuốn Bảo Lục như vậy, tất đã học thuộc lòng cuốn ấy rồi, chi bằng bắt chị ấy đem đi dùng độc hình tra khảo, buộc chị Hồng Tiêu phải đọc lại cho chúng sao chép.*

Thanh Phong nghiến răng mím môi la lớn :

— *Lãnh Sát Hồng Phi ơi, sao mi độc ác đến thế.*

— *Thanh Phong đại ca khỏi cần phải lo âu như thế vội. Lãnh Sát (mặt lạnh như tiền) Hồng Phi tuy ác độc nhưng chị Hồng Tiêu lại thông minh hơn chúng nhiều.*

Thanh Phong nghe nói hai mắt bỗng sáng ngời vừa mừng rỡ vừa kinh ngạc rồi vội hỏi :

— *Thế nàng ta đã nghĩ ra được kế phòng thân và thoát địch rồi hay sao ?*

Chân Chân thở dài một tiếng rồi lắc đầu đáp :

— *Phòng thân thì có cách mà thoát địch lại vô phương. Chị Hồng Tiêu thấy Tam Sát đã bàn định xong liền xoay đầu kiếm chỉ luôn vào ngực mình thừa nhận đã học thuộc lòng Đăng Ma Bảo Lục và cũng chịu đọc lại cho Tam Sát chép. Nhưng Tam Sát phải nhận điều kiện của chị ta là không được mặc cả trả giá gì hết, bằng không chị sẽ đâm kiếm vào ngực tự tử liền.*

Thanh Phong cau mày lại hỏi :

— *Nàng ta muốn Lâu Sơn Tam Sát tuân theo điều kiện gì ?*

— *Điều kiện thứ nhất là cấm bọn chúng không được vô lễ bức hại chị ta, điều thứ hai là cứ cách ba ngày thì chị ta đọc một chữ cho chúng chép, điều kiện thứ ba chị ta thề đọc nếu chưa đọc hết cuốn Bảo Lục cho Tam Sát nghe thì quyết không đào tẩu, còn người ngoài tới cứu viện, cái đó là việc của người ngoài, chị ta không biết đến.*

Thanh Thong cảm thấy ba điều kiện của Hồng Tiêu để nghĩ ra thật là tuyệt diệu. Chân Chân lại nói tiếp :

— *Trong ba điều kiện đó chỉ có điều kiện thứ hai là khiến bọn Tam Sát nhức óc thôi, vì tới ba ngày nàng mới đọc một chữ, nhưng bất đắc dĩ chúng cũng phải đành chịu vâng theo rồi do Nhị Sát là Xấu Sát (gầy ốm) Tiêu Đồng hiến kế đem chị Hồng Tiêu đi đến một chỗ cảng vệ để ẩn cư, mỗi một tháng thay đổi chỗ ở một lần và dọn tới những chỗ không sao trông thấy được người ngoài, khiến chị ta không còn nhờ ai cứu viện được nữa và người ngoài cũng không biết đâu mà ra tay cứu viện chị ấy.*

Thanh Phong nghe tới đó bỗng cảm thấy thắc mắc liền đưa mắt nhìn Chân Chân rồi lên tiếng hỏi :

— *Chân Chân ! Lâu Sơn Tam Sát đã định mỗi tháng dời chỗ ở một lần, lại không cho Hồng Tiêu gặp người ngoài, thì làm sao cô nương lại biết được tin tức này ?*

Chân Chân vừa cười vừa đáp :

— *Chị Hồng Tiêu khôn ngoan lắm, đi tới đâu cũng nghĩ cách để lại lời nói mong có người truyền cáo để đại ca khỏi phải nhớ nhung. Nhưng lời dặn bảo của chị ấy lại nhấn mạnh rằng là khuyên đại ca đừng có nên đi khắp chân trời góc biển mà tìm kiếm và cứu viện chị ta, vì chị ấy muốn lợi dụng Lâu Sơn Tam Sát làm hộ pháp cho chị ta luyện tập ba môn võ công tuyệt-diệu đó rồi chính chị ấy sẽ ra tay trừ diệt Tam Sát chứ không cần phải ai cứu viện hết !*

Thanh Phong lắc đầu nói tiếp :

— *Hồng Tiêu tuy nói như vậy, nhưng chúng ta cũng không nên ngồi yên để thấy nàng bị lọt vào tay kẻ hung tà ác độc khôn tả ấy. Và lại một thời gian lâu như thế nhỡ Tam Sát thay lòng đổi dạ bỗng trở mặt làm sao ?*

Nói tới đây chàng bỗng ngắt lời, cau mày lại nhìn Chân Chân rồi hỏi tiếp :

— *Chân Chân ! Chẳng hay cô thấy chữ của Hồng Tiêu để lại nơi đâu !*

— *Không phải chính mắt tôi đã trông thấy, đó là Thiết Kiếm Chân Nhân người hộ pháp của Nguyễn Bang đi du ngoạn núi Nga Mi ngẫu nhiên trông thấy ở trong một khe núi những lời của Hồng Tiêu ghi lại.*

Thanh Phong nghe nói xong, liền ngẫm nghĩ suy tính hành tung của Tam Sát, mồm lẩm bẩm nói :

— *Khe núi Nga Mi…*

(Còn tiếp)

SỐ 2 — *Phóng sự của* HOÀNG-ANH-TUẤN

(Tiếp theo)

Ngọc vừa hát xong bản "Đóa Hồng Trung Quốc", cái lắc người cuối cùng chấm dứt bản nhạc. Ngọc bước xuống sân khấu, khuôn mặt còn nhiều vẻ con đồng, tất cả sự rùng rợn nằm trong hai luồng chân dài chuyển động theo kiểu đang khóc oà lên. Tôi tự hỏi tôi thôi miên chân Ngọc hay chân Ngọc thôi miên tôi ?

Ngọc đến ngồi ở một bàn chỉ cách chỗ tôi ngồi một cái với tay không cần phải cố gắng.

Tôi nói theo lối thả tiếng vào chỗ không người :

— Người ta hách nhỉ ?

Vừa nói, tôi vừa kín đáo nhích qua một bên để phòng bị trước một ngón « chưởng guốc cao gót », nhưng Ngọc chỉ cười khúc khích, lối cười chim sẻ, rất hoa phượng, rất học trò. Tôi nhìn trộm Ngọc thì gặp đôi mắt bồ câu của Ngọc nheo lại, nhìn tôi một cách tinh quái. Trong giây lát tôi có cảm tưởng mình là Clift Richard.

Tôi cười mỉm để làm quen, Ngọc chịu liền. Tôi mời Ngọc dùng một ly giải khát, cô bé nói thành thật xanh rờn :

— Nếu em không uống một ly với anh thì anh sẽ bảo là em chê anh nghèo mà em uống thì sự ngây mai anh đúng lô ca chân đi làm !

Sợ tôi giận, Ngọc vuốt khéo :

— Đứa nào bảo anh nghèo là đứa ấy quỷnh, mới gặp anh, nghe anh nói vài ba tiếng, em biết ngay là anh giàu… tình cảm kinh khủng. Đúng không ?

Tôi rất sợ những cô bé đấu giỏi như Ngọc cho nên tôi câm khẩu, ngoài ra, sự câm khẩu của tôi cũng có lợi (ở chỗ có thể hà tiện được một ly giải khát, nhất là ly giải khát của phòng trà máy chém này).

Ngọc thuộc loại con gái ba hoa chích chọe, không thích im lặng, thấy tôi không nói gì, Ngọc đấu :

— Anh tên gì nhỉ ?

Tôi làm tờ khai lý lịch tóm tắt. Ngọc lại hỏi :

— Anh làm gì nhỉ ?

— Anh thất nghiệp.

— Thế thì nhất anh rồi đấy. Em có quyền quý anh nhất đời vì anh giống bẹt…

Ngọc ngừng nói, cười khúc khích. Tôi không thích xem phim bị kiểm duyệt đoạn kết và không thích nghe chuyện thiếu khúc đuôi.

— Em bảo anh giống bẹt gì ?

Ngọc cắn môi dưới, đầu hơi cúi, nghiêng về một bên, mắt nhìn lên tỏ vẻ sợ hãi mà không sợ hãi chút nào :

— Anh giống hệt bố em ở nhà !

Không cần soi gương tôi cũng biết lúc đó mặt tôi lu hẳn đi : Ngọc nói như vậy chẳng hoá ra tôi thuộc vào loại via rồi sao ? Tôi tủi thân ghê gớm. Hình như Ngọc cũng thấy thế nên vội nói thêm, giọng đau khổ một cách khôi hài :

— Bố em ở nhà cũng thất nghiệp như em. Cái sự thất nghiệp của bố em đã đầy em vào cuộc đời ca sĩ này.

Bằng giọng rất tiểu thuyết, Ngọc tâm sự :

— Em là nữ sinh—nữ sinh thứ thiệt, có học hạ bằng hoi—đang học để thi tú tài. Đùng một cái, phải bỏ ngang việc học để xoay ra đi làm. Thoạt đầu em xin được một chân thư ký đánh máy. Lúc đó em còn xuân lắm, không lấy làm ngạc nhiên khi thấy được chấp nhận một cách dễ dàng, mặc dầu chưa từng học đánh máy… làm việc được mấy hôm — chả phải đánh máy một chữ nào — em mới vỡ lẽ : Sở dĩ có sở làm chỉ vì em có đôi chân thon và dài, nói thế cũng chưa đủ, phải nói thêm : Và bởi vì ông chủ của em có cái tật thích nhìn trộm chân em, híp mắt lại rồi cười tình.

Nhưng phải chờ tới gần một tuần lễ em mới hiểu câu nói đặc xỏ lá của một thằng nham nhở cùng làm chung một sở với em. Nó nói rằng : « Nếu có hiểu sự thành công của một cô đánh máy là do sự khôn ngoan, biết biến thành máy đánh những khi cần thiết, nhất là đối với thằng chủ hạn hán này… » Thế nào là « đánh máy » ? Thế nào là « máy đánh » ? Rõ tởm ! Bố ai mà hiểu nổi, hơn nữa, « ai » đây lại là một nữ sinh vừa nhảy chồm vào việc mưu sinh.

Như một cuốn tiểu thuyết đã viết : Thế rồi một buổi chiều… Thế rồi một buổi chiều, ông chủ mới ghé tai Ngọc mà « bả… bả sì… bả sì… » như sau đây : « Thứ bảy này, anh đưa em lên Đà Lạt, chúng mình ở ô-ten Pa-lát, chịu không ? »

Tâm sự đến đây, Ngọc ngừng lại, nhìn tôi :

— Bàn không anh ? Em nghe nó nói thầm mà cảm tưởng như sắp bị thối tai…

Tôi hỏi :

— Điều quan trọng là em có đi Đà Lạt với nó không ?

Ngọc hỏi lại :

— Đố anh biết đấy ? Anh đoán đúng thì em thưởng !

— Còn nếu đoán sai ?

Ngọc cười rất nhọn :

— Còn nếu anh nói sai thì… thì… thì em cắn anh chết !

Tôi nghĩ, nếu tôi phát biểu ý kiến thì tức là tôi đánh tài sỉu. 50 phần trăm được thưởng — chưa biết được thưởng cái gì — 50 phần trăm bị cắn chết. Tôi bèn câm.

Ngọc trả lời nhọn hoắt :

— Em đi chớ ! Tại sao lại từ chối một lời mùi tuy hơi thúm nhưng khá tha thiết của một thằng đang làm chủ mình ?

Tôi buột miệng :

— Thế thì em bỏ đời nhà em rồi còn đếch gì nữa ?

Ngọc phân nàn :

— Em lạy anh. Em lạy anh như máy. Em đang có cảm tình với anh, em đang coi anh là đủ thứ thơm tho cao thượng, trong sạch văn vẫn…, Nếu anh nói với em những câu bần, những câu xỏ lá thì em sẽ thất vọng đến phải tự tử mất !

— Anh im. Anh thề sẽ im như hến !

(CÒN TIẾP)

Đời hoa trước gió

SỐ 2 — TIỂU THUYẾT TÂM LÝ, TÌNH CẢM của DƯƠNG-HÀ

(Tiếp theo)

CHƯƠNG I

TẤN THẢM KỊCH MỞ MÀN

Hải đã hi sinh cả tương lai để yêu Thúy Nga. Thúy Nga chẳng hề quên điều này. Nàng lặn hụp trong bể tình.

Sau ngày hôn lễ ít lâu, Thúy Nga nhận được vài bức thư nặc danh. Những kẻ vô danh này bảo Thúy Nga đã mù quáng không biết rằng Hải không hề yêu nàng thành thật và Hải bắt đầu chán chê nàng.

Thúy Nga bực mình ném những lá thư kỳ lạ này vào sọt rác hết. Nàng không để ý tới lời lẽ « vu khống » trong mấy lá thư. Nàng vẫn tin tưởng và tiếp tục sống trong hạnh phúc bên cạnh Hải…

Và, tối nay, hạnh phúc đó trở nên hoàn toàn hơn bao giờ hết.

Mải nghĩ ngợi, Thúy Nga về tới trước cổng biệt thự « ân ái ». Đèn trong nhà tắt tối om, Thúy Nga lầm bầm :

— Hải đêm nay vắng ta nên chàng ngủ sớm. Còn bọn gia nhân, ta đã biết chúng đang ở đâu và làm gì rồi.

Thúy Nga mở xắc tay lấy xâu chìa khóa riêng. Nàng loay hoay mở cổng sắt. Nàng đi băng ngang một phần khu vườn, lên thềm biệt thự và đi thẳng vào phòng ngủ của chồng.

Rất đỗi ngạc nhiên, Thúy Nga nhận ra phòng chồng nàng vắng lạnh. Nàng cất tiếng gọi tên chồng. Chỉ có tiếng dội lại của tòa nhà trống.

Thúy Nga nghiêng mình ra cửa sổ. Nàng chợt thấy có ánh đèn le lói chiếu trong gian nhà nhỏ ở cuối khu vườn rộng. Hải cất riêng gian nhà này để những lúc nào chàng cần sự yên tĩnh để làm việc thì chàng ra đây. Tính Hải thích yên tĩnh và làm việc một mình. Chàng thường nghĩ ra những áp phe thương mại lớn ở trong gian nhà im vắng này.

Thúy Nga rời khỏi nhà ngay. Khu vườn đầy bóng tối. Thường khi, nàng vẫn ra đây chơi khuya luôn. Nhưng những lúc đó nàng đều có Hải ở bên cạnh. Hai vợ chồng thích ngửi mùi thơm của hoa nở đêm và trao đổi những cái hôn âu yếm trong bóng tối.

Thúy Nga đi rất nhanh ra gian nhà nhỏ. Chủ nhân cũ của biệt thự « ân ái » là một họa sĩ nổi tiếng. Ông ta dùng gian nhà này làm phòng vẽ. Để chống chọi với khí lạnh của mùa mưa và sức nóng của mùa nắng, họa sĩ lắp kín các cửa và bên trong còn có thêm một lớp rèm.

Chính nhờ khung cửa kính này Thúy Nga mới nhận thấy ánh đèn le lói.

Thúy Nga tưởng tượng lúc nàng đập cửa, Hải sẽ kéo rèm và ra mở cửa. Thúy Nga sẽ nói to :

— «Em đây mà… Anh ngạc nhiên lắm phải không ? Anh nghe em nói đây… »

Và Thúy Nga sẽ báo cho chồng biết một sự mầu nhiệm vừa xảy ra : nàng đã có thai.

Thúy Nga nhún gót bước thật nhẹ. Nàng toan gõ tay lên mặt cửa, nhưng nàng bỗng dừng lại…

Nàng vừa thoáng thấy một bóng đen kỳ lạ hiện trên bức rèm che cửa kín. Nàng nhận ra ngay hình bóng chồng nàng : Hải.

Nhưng Hải không ở một mình trong nhà… Còn có một bóng đen thứ nhì… hình dáng một người đàn bà…

Thúy-Nga đặt bàn tay lên ngực, tiếp tục nhìn khung cảnh lọt vào mắt nàng một cách tình cờ. Nàng hoang mang chẳng hiểu gì hết.

Người đàn bà nào đang ở với Hải trong nhà ? Nhìn chiếc bóng hiện trên bức rèm, Thúy Nga nhận thấy y thị có một thân hình rất cân đối và hấp dẫn.

Một người đàn ông và một người đàn bà ở chung trong một gian nhà trống, giữa đêm khuya… để làm gì ?

Thúy Nga tự hỏi với một sự xúc động mãnh liệt. Nàng chưa tìm ra câu giải đáp thì cảnh tượng trước mặt đã trả lời giùm nàng rồi…

Tấn kịch đang diễn ra cách nàng mấy bước, bên kia lớp cửa kính, chính là một tấn kịch ái tình…

Hải đưa cánh tay về phía người đàn bà. Chàng đến gần nàng hơn. Rồi, bất ngờ, không gặp một sự phản kháng nào, Hải ôm chầm lấy nàng. Bóng hai người lẫn lộn vào nhau.

Thân mình họ như run lên trong khi họ trao đổi một chiếc hôn dài…

Thúy Nga lầm nhầm :

— Không… thể được ! Đây chỉ là ảo ảnh !

Nàng không muốn tin đó là sự thật. Nhưng, chiếc hôn thần tiên kia vẫn kéo dài. Thân hình người đàn bà uốn éo trên cánh tay Hải. Rồi, cặp tình nhân tội lỗi này xê dịch sang chỗ khác và bóng họ không còn in trên bức rèm nữa.

Thúy Nga không còn trông thấy họ nữa.

Nhưng bây giờ nàng đã hết ngờ vực. Người đàn ông mà nàng yêu quí nhứt đời đã phản bội nàng. Giấc mơ đẹp của nàng tan vỡ trong chốc lát. Nàng định trở về bất ngờ báo cho chồng biết một tin mừng. Nào dè.

Thúy Nga có cảm tưởng như vừa bị một nhát dao găm cắm phập vào giữa tim. Nàng đau đớn vô cùng tận. Nếu nàng không mím chặt đôi môi đến rớm máu thì nàng đã thốt lên một tiếng kêu thảm thiết như con vật bị thương rồi.

Một người đàn bà khác đã đánh cắp giờ phút đẹp đẽ nhứt của đời nàng.

Trong giây phút, Thúy Nga lảo đảo muốn té ngã ngay xuống đất nếu nàng không cố kìm hãm kịp thời. Nàng cần phải biết người đàn kia là ai. Kẻ nào dám bạo gan đến tận nhà nàng để cướp chồng nàng ?

Thúy Nga nghĩ tới nhiều người. Nhưng nàng đặc biệt chú ý tới một cái tên : Mộng Thu !

Đây chẳng phải là lần đầu tiên cái tên này theo ám ảnh đầu óc nàng. Nàng thường để ý thấy Hải có nhiều cử chỉ thân mật với Mộng Thu. Chính cái tên này, nàng đã đọc thấy trong những lá thư nặc danh gởi tới nàng.

(Còn tiếp)

Chính Luận

Ngày Thứ Hai 6-4-1964

A tiếp theo trang 1

Coi báo chí là một phương tiện hoạt động chính trị thì mọi hình thức tranh đấu ôn hoà dưới thời độc tài, mọi sự cộng tác với chế độ độc tài, thảy đều có tội với cách mạng ? Đã không thể đơn giản hóa sự việc đến như thế thì tội danh phải được định rõ tùy từng trường hợp, với bằng chứng cụ thể.

Trên thực tế nhà cầm quyền đã không làm như vậy cho nên người ta thấy rằng sự trừng phạt chỉ thực sự công minh đối với vài tờ, kỳ dư hoặc là nhẹ quá hoặc là nặng quá, rốt cuộc đấy chưa thể coi là biện pháp phục vụ ích lợi chung.

Báo chí và quần chúng

Nước ta là một nước nghèo, mọi chánh sách đem ra áp dụng không thể chỉ cốt đạt mục đích khoa trương mà phải cân nhắc sự lợi hại. Biện pháp trừng phạt một tờ báo không phải chỉ liên quan tới một người chủ báo mà còn liên quan tới nhân dân độc giả và những người làm báo.

Mỗi tờ báo đều thu hút được một số độc giả, kết tinh thành một nguồn dư luận có một bản sắc khá rõ rệt. Như thế một tờ báo có nhiều độc giả đương nhiên là tờ báo gây được sự tín nhiệm ở nhiều người, là một công cụ rất đắc lực để gây ảnh hưởng trong nhân dân. Chính quyền nếu có thể dùng tờ báo đó để ca ngợi mình, gây ảnh hưởng riêng, đầu độc dư luận, để củng cố quyền lực. Ngược lại chính quyền tốt có thể dùng chính tờ báo đó vào con đường phục vụ công ích cộng lợi. Như thế đóng cửa một tờ báo đang có nhiều người đọc (mà không nhằm mục đích trừng phạt một cách thiết thực và công minh) thì rõ ràng chỉ là tự tước bỏ một phương tiện thông tin tuyên truyền hữu hiệu chưa biết là phải mất bao nhiêu công của mới tạo nên, đồng thời phân tán một nguồn dư luận đã kết tinh mà bản chất đã hiện ra rõ rệt khỏi cần dò tìm.

Báo chí và người làm báo

Việc trừng phạt một số báo 'cũ' mà chính quyền đã thi hành, xét về phương diện liên quan tới những người viết báo thì quả thực đấy chỉ là một biện pháp «giận cá chém thớt». — chính quyền chỉ giết mấy người viết báo mướn.

Chế độ độc tài bị lật đổ, những người liên hệ tới chế độ ấy đương nhiên hết hưởng quyền lợi. Như thế gọi là trừng phạt (nếu quả có tội đang trừng phạt) mà chỉ hủy giấy phép ra báo thì có gì là trừng phạt. Đôi khi có thể coi đó là một đặc ân, bằng cớ là có những tờ báo cũ đứng trước tình thế mới, chủ báo có thái độ lo lạo, không dám cho anh em ký giả viết lách gì, báo xuống âm âm, tự đóng cửa thì không dám, như thế lệnh đóng cửa là biện pháp giúp họ tự gỡ rối thanh toán được gánh nặng đối với những kẻ viết mướn, làm công. Đóng cửa báo như thế tức là giết ký giả mà giúp chủ báo... bọn viết mướn chỉ như kẻ xuôi đời đi xây nhà mà chẳng bao giờ được ở. Trong khi đó ký giả chính là một trong những kẻ đi đầu trong phong trào chống độc tài ngay trong thời độc tài ngoài ý muốn của chủ báo: bằng một cảm tình bằng đọc lời bóng gió, bằng cách trình bày tin tức... có thể thúc đẩy thêm phong trào căm thù độc tài.

Còn như nói rằng những ký giả viết cho những tờ báo có tội thảy đều có tội thì là không biết gì đến hoàn cảnh bi đát của những người lao động trí óc sống trong một chế độ báo chí mà mọi phương tiện đều nằm gọn trong tay bọn cầm quyền và bọn tư bản lái giấy. Vả lại đến như Bá Di Thúc Tề chống nhà Châu, không ăn gạo nhà Châu mà lên núi nhưng lại ăn rau cũng mọc trên đất nhà Châu mà đời còn ca ngợi đó thôi.

Từ trước tới nay chính quyền nào cũng đều cho bọn viết báo lên mây xanh: nào «mỗi ngòi bút tốt là một sư đoàn», nào "người viết báo là kẻ cung cấp tài liệu để viết nên lịch sử" nào «báo chí là quyền thứ tư». Nhưng nào ai đã giúp nổi kẻ viết báo chút gì ngay cả về phương diện tinh thần. Người ta thường chỉ nhằm biến ký giả thành lũ bồi bút.

Báo «cách mạng» mà không được đối xử bằng tác phong cách mạng

Nước ta mới độc lập cho nên thực sự là cho tới nay chưa mấy ai quan niệm được chính xác vai trò của báo chí và công dụng của báo chí. Vì vậy mà, dẫu rằng chế độ độc tài đã đổ, báo chí vẫn còn bị đối phó bằng những biện pháp cảnh sát.

Hiện nay mọi quyền hành đều tập trung về một mối và nhà cầm quyền có thể nhân danh Cách Mạng để hành động theo lẽ phải của chính quyền. Nhưng nếu các tội phạm liên hệ cũ mà còn được đưa ra xét xử trước Tòa án — dẫu là Tòa án Cách mạng — thì tại sao báo chí cũ, cũng như mới lại chỉ được xét xử bằng những quyết định hành chính.

Dù là chính quyền cách mạng, nhưng biện pháp mạnh chỉ thật sự cần thiết áp dụng ngay sau khi chế độ độc tài vừa sụp đổ, cốt chặn đứng sự quật ngược của lực lượng cũ. Chế độ cũ đổ đã lâu rồi tại sao không dùng luật pháp mà xét xử để người bị xử có quyền trình bày cái lẽ mà họ cho là phải, cho phù hợp với ý nghĩa «cách mạng đem lại sự công minh, dân chủ».

Mà thế nào là công minh, dân chủ? Mèo thì bao giờ mà chẳng cho mèo là dài đuôi. Nhưng tại sao lại cấm cáo chê đuôi mèo ngắn. Công việc của chính quyền làm thì chính quyền có toàn quyền khen hay khen phải. Nhưng báo chí — với ý nghĩa làm cái lưới cho nhân dân — tại sao lại không được quyền phê bình chỉ trích, nhất là trong lúc mọi quyền hành đều nằm gọn trong tay chính phủ, nhân dân chưa được cử đại diện để trực tiếp xem xét và góp ý.

Dân chủ là sự hoà hợp những ý kiến khác nhau.

Nếu chính quyền cho rằng báo chí nói sai thì ai cấm chính quyền trực tiếp giải thích và thuyết phục báo chí hoặc trả lời ngay trên báo đó hoặc bằng rất nhiều phương tiện chính quyền sẵn có trong tay: đài phát thanh, thông tấn xã, cơ quan chiến tranh tâm lý, các phòng thông tin và những tờ báo có cảm tình sâu đậm với chính quyền, cần gì phải dùng tới những quyết định hành chánh rất ít phù hợp với tinh thần dân chủ.

Trong thể chế hiện nay tuy Thủ Tướng cầm đầu Nội các nhưng bên cạnh Thủ Tướng còn có các nhân vật cộng tác (không phải chỉ là phụ tá) hoặc với tính cách chuyên viên lỗi lạc, hoặc với tính cách đại diện cho những đoàn thể cách mạng mà tôn chỉ được nêu lên là chống độc tài chuyên chế, người ta những hy vọng rằng bên cạnh vị Thủ Tướng với tính chất cương trực nóng nảy của một quân nhân còn có các chính khách mềm dẻo khéo léo của con nhà chính trị. Nhưng kỳ vọng đó hãy còn là ảo vọng. Vậy biện pháp tốt nhất để đối với những tờ báo thật sự có lỗi chỉ là biện pháp xét xử trước pháp luật, vừa chứng tỏ tinh thần dân chủ, tôn trọng luật pháp, vừa tránh được những quyết định vội vàng.

oOo

Chính Phủ Cách Mạng cũng dư hiểu rằng làm Cách Mạng là đưa trình độ văn minh của dân tộc từ mức thấp lên mức cao, không phải chuyện lập lại trò thay triều đổi họ mà cũng không phải để đập phá chém giết để rốt cuộc tan nát thêm. Vì vậy trong thế nước hiện nay nếu «xây dựng dân chủ» là chính đạo để thắng Cộng và dựng Nước thì điều cần thiết trước hết là một quan niệm chính xác về quyền tự do ngôn luận.

Đồng bào bị phiền trách là thờ ơ, ít ý động. Nhưng thử hỏi đồng bào đem làm gì, nếu đến như cái quyền nói chỉ mới được công nhận trên nguyên tắc.

Quí bạn ưa thích
Chính-Luận ?
— Xin đừng mượn
Chính - Luận
vì như thế là giết mòn
Chính - Luận

Giải trí hôm nay

REX
Ils n'ont que vingt ans
Sandra Dee-Troy Donahue-Richard Égan-Scope Màu-Phụ đề Việt-Hoa

ĐẠI NAM
Ils n'ont que vingt ans
Sandra Dee-Troy Donahue Richard Égan-Scope-Màu Phụ đề Việt-Hoa

MAJESTIC SAIGON
La Reine des Amazones
Ed Fury Dorian Gray Gianna MariaCanale Rod Taylor Màu Scope

EDEN SAIGON
Les Rodeurs de la plaine
(Anh hùng miền Tây) với Elvis Presley — Scope — màu de luxe.

CASINO SAIGON
Chuyến xe lửa cuối cùng
(Le dernier train de Santa Cruz)
Georges Montgomery — Màu.

VICTORY LÊ NGỌC
Les Rodeurs de la Plaine
(Anh Hùng Miền Tây) với Elvis Presley — Scope — Màu de luxe.

PALACE CHỢLỚN
Chuyến xe lửa cuối cùng
(Le dernier train de Santa Cruz)
GeorgesMontgomery-MarioBarri-Màu

KHẢI HOÀN
Les Rodeurs de la Plaine
(Anh hùng miền Tây) với Elvis Presley — Scope — Màu de luxe

DIÊN HỒNG
1) Les Frères Corses. Gérard Barry — J. Servais — Màu — Scope
2) Kamikazé (Phi đội Thần Phong)

NAM VIỆT
1) Les Frères Corses. Gérard Barry — J. Servais — Màu Scope.
2) Kamikazé (Phi đội Thần Phong)

HỒNG BÀNG
1) Les Comancheros (Anh Hùng má thượng) Màu — Scope
2) Les Girls — Màu—Scope

VIỆT LONG
Chuyến xe lửa cuối cùng
(Le dernier train de Santa Cruz)
GeorgesMontgomery-MarioBarri-Màu

LÊ LỢI
Celui par qui le scandale arrive-R. Mitchum-E. Parker George Hamilton - Màu - Scope.

VĂN-HOA
Sáng 7đ. 12đ — Cấm dưới 18 tuổi
Quand la chair succombe
(Tình người cô đơn) Claudia Cardinal

KINH THÀNH
Les 7 Gladiateurs (7 dũng sĩ) Richard Harrison—Livio Lorenzon—Màu—Scope.

CASINO DAKAO
Les 7 Gladiateurs (7 Dũng sĩ) Richard Harrison — Livio Lorenzon Màu — Scope

MODERNE
Patrouilleur 109 (Trung úy Thủy Quân J.F. Kennedy chỉ huy Ngư lôi đỉnh P.T. 109) Cliff Robertson Màu

ĐẠI ĐỒNG (Bàn Cờ)
1) Charlot lăn lóc bụi đời Tiếng Việt 2) 3 Sergents (3 trung sĩ) — Màu — Scope

LONG VÂN
1) Hiệp Sĩ Giáp Vàng - Frank Latimore - Màu - 2) Cuộc Phiêu lưu của Hoàng tử Sinbad - Màu-Scope

KIM ĐÔ
1) Máu hồng loang áo cưới
2) Đô thị Bọc— Thời sự mới Cuộc tự thiêu của Đại Đức Hòa Thượng

NAM QUANG
1) L'enlèvement des Sabines
2) Đoàn cảm tử trong sa mạc Scope — Màu — Phụ đề V. N.

PHƯỢNG HOÀNG
1) Les Comancheros (Anh Hùng má thượng) John Wayne-Màu-Scope
2) Les Girls-Gène Kelly-Màu-Scope

THANH BÌNH
2 tới 4-4 — 5đ. -10đ.
1) Calypso Joe. 2) Conquérants de Carson City. Tô màu

Đ tiếp theo trang 1

Tiếp đó ông Tổng trưởng so sánh Đại hội này với Đại hội của các nhà xuất nhập cảng ở Phòng Thương Mại hồi tháng 2/64. Ông nhấn mạnh rằng, cho tới giờ phút này ông hãy còn nghe văng vẳng thấy tiếng nói của những người có xe hơi nhà lầu than phiền thuế má cao và họ đã không biết hổ thẹn khi nói một cách công khai rằng họ bán hàng giá chợ đen. Các chiến sỹ đã chết ở tiền tuyến. Các vị sư đã cao cả hy sinh tính mạng. Cách mạng đã dậy lên, không phải để bảo vệ quyền lợi bất chánh trên kia mà để đem lại cho ta một xã hội công bằng hạnh phúc hơn.

Lập các thí điểm bán đối chứng

Theo ông Tổng Trưởng Kinh tế cho biết thì việc đầu tiên là ổn định giá cả. Tiếp đó lựa những ngành ưu tiên để lập những thí điểm bán đối chứng. Hiện nay Bộ Kinh tế đã nắm vấn đề phân phối gạo, và đường. Số đường được tung ra thị trường đã nhiều hơn nhu cầu, mặc dầu vậy giá đường vẫn cao hơn giá chính thức chừng 0đ.50 hay 1 đ. Ngoài ra Bộ kinh tế còn phối hợp với Tòa Đô Chính lập các thí điểm bán đường đối chứng, để cho dân chúng được mua với giá rẻ. Nếu thí điểm ấy thành công thì sẽ tiếp tục phân phối các hàng khác như sữa, vải sồ, phụ tùng xe đạp.

Các nguyện vọng được thỏa mãn gần hết !

Ông Tổng Trưởng lại cũng hứa cung cấp ngoại tệ cho các tổ chức của tiểu thương để nhập cảng hàng vải ngoại quốc, và sẽ yêu cầu các nhà sản xuất nội địa phân phối hàng cho tiểu thương để cho có đủ số thương vụ bán hàng nội địa và ngoại quốc. Ông còn nhắc nhở các đại diện của đại hội nên đến thẳng các hãng đó mua hàng, không cần qua trung gian của các đại lý, và như vậy vấn đề nội hóa đã được giải quyết xong.

Sau khi đại diện các hãng Vimytex, Vinatexco, Vinatefinco, xác nhận lời ông Tổng Trưởng vừa nói, ông Âu trưởng Thanh khuyến cáo giới tiểu thương nên cải hóa nội tâm để hành nghề lành mạnh, nếu không thì đại hội này cũng bằng vô ích.

Ngoài ra ông cũng còn cho phép 2 Hợp tác xã Lê Lợi và Nguyễn Huệ đứng ra nhập cảng phụ tùng xe đạp và vải để phân phối cho các xã viên. Còn các loại hàng khác thì sẽ cứu xét sau.

V tiếp theo trang 1

Ngoại Trưởng Dean Rusk tuyên bố rằng dù thỏa hiệp đó có hay không, cả hai quốc gia Ai Lao và Việt Nam Cộng Hoà đều có lợi nếu có thể ngăn chặn được Cộng sản không cho chúng lợi dụng lãnh thổ Ai Lao làm sào huyệt trú ẩn sau những vụ đột kích trong lãnh thổ Việt Nam.

Trước đây Việt—Lào đã ký một thỏa ước tương tự nhưng không rõ đã được áp dụng hay chưa.

T tiếp theo trang 1

khọc gì thì mau mau khai ra ? Dù mày là xứ ủy hay Trung ương ủy viên, vô đây chúng ông cũng chỉ coi mày là hạng tép !

Khốn khổ khốn nạn cho Cứu Sừng, vốn làm cái nghề com-la-đo, làm quảng cáo viên, làm cái nghề bằng sách — tiếng nói quen thuộc nhất trên đầu lưỡi hắn là: «Thưa quí ông quí bà, thưa quí ngài... Dạ vâng, bẩm ngài, sáu mươi đồng một phân một cột. Hai cột 5 phân, vị chi đi là 10 phân tất cả. Là khách hàng thường xuyên, chúng tôi xin trừ 20 phần trăm ạ...» — nào có bao giờ hắn biết chi bộ, liên chi, xứ ủy là cái gì. Đó là những từ ngữ vô cùng xa lạ trong nếp sinh hoạt thường nhật của hắn. Nên chi dù bị khảo đả đến ngất đi, hắn vẫn chỉ một mực khai là không biết.

Bởi một lẽ rất đơn giản: hắn không biết thật. Hoàn toàn mù tịt về những vấn đề tổ chức cách mạng, chính trị.

Nhưng một số các nhà chính trị phạm ở trong càng lại ngờ hắn là một phần tử trung kiên của cách mạng, quyết tâm chống đối Nhu Diệm trường kỳ dù phải chết mục xương trong tù cũng nhất định không chịu cung khai chẳng như làm-ba ông cách mạng nhất đòn khác, mới bị quật có một trận là đã vội vàng phun ra hết tất cả những sự bí mật của đảng, để rồi sau đó lôi cả một số những đồng chí vào trong tù ở cho vui, vì thế họ phục Cứu Sừng sát đất.

Rồi người ta gọi Cứu Sừng là đồng chí. Rồi người ta làm thân với hắn. Dù hắn phân vua rằng hắn không có chính chị chính em. Cách mạng cách đỏ gì hết chọi, hắn chỉ đi rải truyền đơn quảng cáo sách khiêu dâm, và sau đó bị bắt một cách oan uổng. Oan hơn cả nỗi oan của bà Thị Kính. Nhưng các ông cách mạng chính cống hiệu con Nai có nhãn hiệu Côn Đảo, Khe Sanh kia nào có chịu tin hắn. Họ cho đó là một dấu hiệu của sự khiêm tốn, của tất cả những người cách mạng chân chính, chỉ cách mạng bằng những hành động chứ không bằng cái lỗ mồm, nói rất nhiều mà "cách" chẳng bao nhiêu. Một vài vị theo chủ nghĩa hoài nghi thì lại nghi rằng, hoặc giả là Cứu Sừng cũng có bọn mật thám trà trộn trong hàng ngũ chánh trị phạm để do xét cho nên hắn không dám tiết lộ. Vì vậy một người bèn vỗ vai hắn mà rằng

— Xin đồng chí đừng lo! Đây toàn là anh em đồng chí cả. Bọn chó săn lang thang vô đây thì có chầu bị trùm chăn đánh chết tươi ngay!

(Còn tiếp

C tiếp theo trang 1

Mạng tạm thời nắm bản Bộ Quốc Phòng, giữ các quyền hành cần thiết.

Chính Phủ, do Hội Đồng Quân Đội Cách mạng bổ nhiệm, giữ vai trò thi hành đường lối Cách mạng trên phương diện hành pháp.

Và bên cạnh Chính phủ, Hội Đồng Nhân Sĩ hay bất cứ một Hội Đồng nào khác do Hội Đồng Quân Đội bổ nhiệm, phải tạm thời đóng vai trò đại diện cho dân với một tối thiểu quyền hành cần thiết.

Điều cần nhất là các vai trò phải được phân định rõ ràng, và người phải được đặt cho đúng chỗ. Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng phải đứng hẳn lên trên và ngoài Chính phủ để đóng vai trọng tài giữa hai cơ quan dân sự.

Chủ tịch Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng phải đương nhiên là Quốc trưởng nắm thực quyền điều khiển bộ máy quốc gia, theo đúng tinh thần của Hiến-Ước.

Các tướng lãnh trong Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng không nên vào Chính phủ, để trở ra mặt trận điều khiển ba quân. Các nhiệm vụ hành chánh cũng cần trả lại cho dân sự hoặc, ở những tình hình đặc biệt nghiêm trọng, cần có những ủy ban quân chính để sau này sự chuyển tiếp có thể thực hiện dễ dàng.

Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng đứng hẳn lên trên và ngoài Chính phủ như vậy, sẽ bảo đảm tính cách vững bền và liên tục cho đời sống quốc gia: mỗi khi phải thay đổi Chính-phủ, chỉ cần bổ nhiệm một Thủ Tướng khác.

Và, cố nhiên, các vai trò có được phân định theo một thể «chân vạc» rõ ràng như vậy, thì mới thực hiện một tối thiểu phân quyền cần thiết, và bảo đảm cho tính cách «dân chủ» của cuộc cách mạng hiện thời.

oOo

Sau ngót ba tháng, Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng vừa mới được bầu, nhưng nhiệm vụ chưa thấy được nêu ra rõ rệt. Chúng tôi, ở cương vị của một người dân có thiện chí muốn góp công chống Cộng xây dựng dân chủ, xin thẳng thắn đặt lại vấn đề như trên đây với các nhà lãnh đạo Hội Đồng Cách Mạng.

N tiếp theo trang 1

tướng quân phu nhân luôn luôn tận tình nâng khăn sửa túi, quạt lạnh ấp nóng.

Hoan hô Tử Vi tướng quân. Chúc Tử Vi tướng quân vinh quang chiến thắng!

CHÍNH LUẬN NÀY HỒN CHÍNH XÁC TÂN

ĐẠO quân thứ hai gồm có Từ Chung, Thái Lân, Thái Linh, Phan Nghị, Kiều Diễm Hồng, Lê Tâm Việt, Hà Mai Lan, Người Điện Ảnh, Vũ Thành, Đức Khánh v.v.. mới ra đời ngày hôm qua, nêu lên lá cờ Chính Luận. Đạo quân này hẳn chính mà xác Tân vì có Cao Giao tiên sinh làm quân sư và được thêm sự trợ lực của các vị đại tướng lừng danh trên chiến trường ngôn luận:

— Đại tướng Phi Long, tác giả Bàn tay máu trên Saigòn Mới động.
— Đại tướng Tiền Phong Tử Khánh Phụng, dịch giả cô gái Đồ Long trên Đồng Nai động.
— Đại tướng Dương Hà cây bút đã làm cho gần 100 ngàn chị em bạn gái Saigòn Mới phải say mê.
— Đại tướng Văn Quang, giọng văn phóng sự «nhọn» nhất thời đại
— Đại tướng Hoàng Anh Tuấn, «cây» xi-nê, «cây» nhạc, «cây» ca sĩ, «cây» thơ... soạn!
— Đại tướng Kim Điền Thiều Lang chép sử từ thời Thanh Triều Bí Sử...
— Đại tướng Tuýt họa sĩ, với cây cọ còn sắc hơn trường kiếm!

Xuất quân ngày hôm qua, ra mắt quốc dân đồng bào, trận đồ của Chính Luận khác hẳn, khác xa, làm cho các cách mệnh... «ra» đã ăn thâm vào vốn phải ngơ ngác ngán ngao ngại ngùng nghĩ ngợi, giầy nói reo liên hồi về Thong Tân động, làm cho các đạo sĩ phải vội vàng tụ họp nhau lại bàn mưu tính kế.

THẰNG HỀ VẪN QUEN THÓI... HỀ

A ha! a... a... ha! qu..a... uy... uy... quý vị ơi: quý vị ơi!

Quý vị đã mắc lừa Thằng hề tôi rồi đó. Thằng hề tôi—cũng như mọi thằng hề, vẫn quen thói... Hề trên cái cõi đời còm này — đã mượn văn Thủy Hử Tam Quốc để quảng cáo giùm cho đồng nghiệp Tân Luận vô «trình bày» những cây bút chuyên nghiệp mới tăng cường cho nhóm Từ Chung—Thái Lân—Thái Linh — Phan Nghị — Kiều Diễm Hồng — Hà Mai-Lan v.v...

Đùa dai quý vị một chút chơi, xin quý vị đừng giận và thử đoán xem ngày mai Thằng hề tôi lại «nửa ngọc nửa mớ» tới nhân vật nào?

THẰNG HỀ viết

(1) Nhà văn Hồng Dương là người đang viết chuyện Phong Tác Tinh Mù trên nhật báo Tân Luận.

Hàng ngày, đồng bào đón đọc :
Nhật báo
TÂN-LUẬN

Tờ báo Thông-tin nghị-luận hữu ích, tờ báo của tất cả các gia đình Việt-Nam.

Do **HỮU-ÁI** quản nhiệm, **TỬ-VI-LANG** chủ trương.

Với sự cộng tác của phần lớn Bộ-biên-tập **NGÔN-LUẬN**, **DƯ-LUẬN** và **V.N. TIỀN-PHONG**, cùng các văn nghệ sĩ từng viết báo **DÂN-CHỦ** và **BÁO-MỚI**.

CÁC KÝ GIẢ :
Phan-Nghị, Mai-Thảo, Hồng-Dương, Bảo-Quốc, Vương-Đạo, Thầy-Gòn, Chàng-Siêu, Thầy-Cò, Tuấn-Khang, Ngọc-Phát, Hiếu-Kỳ, Tú-Keo, Mạnh-Liêm, Hưu-Nhân, Thầy-Hai, Vương-Công-Khanh, Tuấn-Nhung.

CÁC VĂN NGHỆ SĨ
Các cô: *Kiều-Diễm-Hồng, Phương-Hà, Linh-Linh-Ngọc, Vân-Anh, Quế-Anh.* Các bạn: *Chàng-Phi, Đồ-Nghệ, Mạc-Thái-Hà, Mai-Thảo, Giang-Châu-Khách, Như-Trị.*

CÁC HỌA-SĨ :
Văn-Hiếu, Văn-Đạt, Chi-Mai...

CÁC LUẬT-SƯ, BÁC-SĨ :
Luật sư *Như-Trị* phụ trách giải đáp Pháp luật.
Hai Bác-sĩ *Nhân-Tâm, Nhân-Thuật* phụ trách Mạch-thuốc.
— Tòa soạn « **TÂN LUẬN** » gồm những cây bút chủ lực đã đưa tờ báo **NGÔN-LUẬN** từ 150 độc giả, tăng lên 35.000 độc giả.

Nay vì kính mến bạn đọc, « **TÂN-LUẬN** » giữ đúng hình thức và nội dung của tờ **NGÔN-LUẬN (DƯ-LUẬN)** trước đây.
Và tiếp tục đăng :

«NHỮNG NGƯỜI Ở BIN-ĐINH» (phóng sự)
Truyện «THỦY-HỬ», «THẦN ĐIÊU HIỆP LỮ».

● **Mỗi tuần, vào chiều Thứ Sáu, quí vị nhớ mua cho các em :**

Phụ trương « Tân-Luận », tức là
« BÉ NGÔN, BÉ LUẬN »

Một tờ phụ trương cho các em giải trí lành mạnh, hữu ích.
— Quí vị Công, thương, Kỹ nghệ gia cần đăng Quảng cáo, đồng bào cần đăng *RAO VẶT*, xin liên lạc tại *Tòa soạn và Trị sự* « *Tân Luận* », Địa chỉ : **40 NGUYỄN-AN NINH SAIGON.** Giây nói **24.912**.

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền *đăng RAO VẶT từ 1 đến 3 dòng đầu 60đ. Mỗi dòng sau tính thêm 15đ.*

Thiếp Cưới Nơi chuyên môn in, có nhiều kiểu mới, đẹp, chữ nổi, mạ vàng. Nhà in **THANH-BÌNH** 27 Trần quang Diệu Sg. (Trương tấn Bửu cũ)

SAIGON SALON
264 Hồng Thập Tự. Vì nhu cầu cung ứng xe cho quý vị nên Salon chúng tôi đã mang rất nhiều xe **Lambretta mới về**, xin quí vị, mang xe cũ lại đổi lấy xe mới điều kiện dễ dàng ! Giấy tờ sang tên do Salon đảm nhiệm, tại nơi đây có rất nhiều xe Vespa để bán, nhận mua xe trả tiền ngay.

Salon **222 Trần quang Khải** Quý Khách muốn mua bán gấp Vespa-Lambretta hãy đến 222 Trần Quang Khải thế nào cũng xong. Bổn hiệu luôn luôn có nhiều xe trưng bày.

SALON VESPA LAMBRETTA
cần mua Vespa, Lam-bretta đủ loại. **Salon Tân định** nhận gửi bán hoặc đổi xe, hoa hồng nhẹ. **Salon Tân định** có đủ loại xe vừa túi tiền quý khách.
Salon Tân định 216 Hai bà Trưng Tân Định Saigon.

Salon CỰ PHÚ
506-508 Lý thái Tổ Saigon
CẦN MUA GẤP
Nhiều Vespa Lambretta từ 10 đến 40.000đ, trả tiền ngay trong 5 phút khỏi [illegible]. NHẬN MUA những xe đã CẦM. Có nhiều xe trưng bán tại SALON.

Mất hai chìa khóa xe DKW Neiman 54412A và Pirata A 5008, trên cuốc xe từ Hòa Hưng về Lê Lai.
Hậu tạ ai trả tại 86 Lê Lai

VĂN NGHỆ TIỀN PHONG
từ số **243** ra ngày **4-4-64**
Khởi đăng một truyện võ hiệp của *TIỀN PHONG TỬ KHÁNH PHỤNG* hay không kém gì truyện «Cô gái Đồ Long»

Thiếp cưới «64»
Nhiều kiểu mới lạ, mỹ thuật, chưa đâu có, lấy hàng trong 24 giờ, giá hạ. Tại nhà in **KIM HƯNG** 184 đại lộ Lý thái Tổ Saigòn.

Loạn và Ghen
của CHU-TỬ, tái bản kỳ hai hoàn toàn sửa chữa rất đặc sắc và muốn biết chuyện gì xảy ra trong năm Giáp Thìn (1964) hãy đọc quyển ĐẠI CHIẾN THỨ BA với SẤM TRẠNG TRÌNH của Thiện Nghĩa Minh.
Đã phát hành khắp nơi và tại 308, Trần quý Cáp Saigon.

999đ. Đại hạ giá
MỘT BỘ NỆM MOUSSE
1 thước 60 X 2 thước tại tiệm TOÀN-MỸ, 533 Trần-hưng-Đạo Saigon. Hàng tốt bảo đảm, mỹ thuật.
Nơi đây phát hành đủ loại nệm Mousse, goòng, Giường sắt, Ghế đan, Mành Nylon v.v...

BÁNH MỨT
Cưới hỏi Muốn được vừa ý hai họ xin mời tới
THIÊN HƯƠNG Rồng Vàng
— 400 Lê văn Duyệt 400 —
(Chợ Hòa Hưng Saigòn)
Chuyên làm Bánh Cốm, xu xê, Bánh Quế, Bánh Dẻo, mứt sen trần v.v...
Cung cấp đủ tiện nghi: Quả phù trang cho **mượn XE**, người mang lễ tới nhà hay tới nhà gái.

Nhà bán gấp, lầu suốt, yên tĩnh, mát mẻ, đầy đủ tiện nghi. Giá 130.000đ.00. Hỏi 491/8 Trương minh Giảng, Saigon.

Vespa CẦN mua Vespa đời EB — EC. 461 Lý-Thái-Tổ Chợlớn.

LAMBRETTA
Số NA... Bán gấp dễ đi xa giá rẻ. Sơn, Máy, Nệm toàn hảo. Hỏi số 10 Thoại ngọc Hầu Tân sơn Hòa Gia Định.

SÁCH MỚI
Hãy so từng trang bảng Logarit của Nguyễn tuấn Quang sẽ thấy đầy đủ như Brachet và còn bổ túc những cái mà Brachet không có. Sách in tại Pháp, kiểm soát bằng máy điện tử rất tinh vi. Đố ai tìm được một con số nào sai sẽ trọng thưởng.

Chỉ *mất 60 đồng để đăng vài hàng RAO VẶT trên báo* **Chính Luận**, *quý vị sẽ được một khám phá bất ngờ: báo chí là một phương tiện* **rao hàng** *cực kỳ lợi hại.*
Muốn có bằng lái xe mau và rẻ, tìm đến:
TRUNG TÂM HUẤN LUYỆN TÀI XẾ, 48 Yên Đỗ Saigòn.
Muốn nghiên cứu bộ môn Vũ chỉ tìm đến:
KHIÊU VŨ SƯ J DOD
60A Rue Yên Đỗ Saigòn

Cho mướn hoặc sang 1 căn phố rộng rãi nơi thị tứ. Hỏi 48 Cao Thắng chỉ dẫn.

LƯỢM TRỨNG
Đưa 109 Trần quang Diệu (Trg. tấn Bửu cũ) ấp máy, gà mẹ đẻ nhiều gà con dễ nuôi.

Cần Kiếm 2 cô chiêu đãi viên trẻ đẹp biết Anh Văn đi Đà Nẵng lương hậu. Hỏi bà Tỵ 166D lầu II Trần hưng Đạo Saigon.

Cưới hỏi Nên dùng Bánh mứt kẹo
BẢO HIÊN RỒNG VÀNG
133 đường Gia Long
(Cửa Bắc Chợ Saigon)
Chuyên làm Bánh quế, bánh dẻo, mứt sen trần, Xu xê, Bánh Cốm, Bánh Khảo v.v...
Có xe dẫn lễ tới nhà gái, quả Phù Trang, người mang lễ, cho mượn khỏi tính tiền.

ÁNH TUYẾT
DẠY KHIÊU VŨ Dạy riêng từng người, và nhận đến nhà luyện cho các bà các cô. Nhiều bước mới lạ do cô Ánh Tuyết hướng dẫn. 277 Phan đình Phùng Saigon (Lầu I).
Đ.T. 23.815

GHI ƠN
Thưa các bạn yêu Tử Vi. Trước đây 3 năm, tôi còn là một nữ sinh trung học, vốn có tính tò mò, muốn biết đời mình tương lai sẽ ra sao. Trong một năm tôi lấy đến 5 lá Số mỗi thầy đoán một khác, nhưng tôi nhận thấy chỉ có Đạt Sĩ **Tùng Khiêm**, **136/9A, Trần Quang Diệu** S.G. đoán lá 10 câu đúng 8.9. Thầy đoán cho tôi đến năm nay sẽ lập gia đình và có danh vị, tài lộc từ tế quả đúng như lời.
Vậy nay tôi thành thực giới thiệu với các bạn và chính là ghi ơn một nhà Đạo học cao siêu.
Nguyễn thị Kim Ngọc
Cán sự Bịnh viện Cần Thơ

TIỀN !
Các Bạn Công chức, Trí thức, Cán bộ và Đoàn viên Nghiệp đoàn nên tìm đọc quyển « **TIỀN** » của LƯU-TRIỀU-LAI vừa xuất bản. Một cuốn sách mà mỗi gia đình cần phải có.

Ông **PHẠM - VĂN - TRẤN** trước ở 87 Lê văn Duyệt Saigon đến 38 Gialong liên lạc với Hiến Binh Sâm để sang tên Xe
Đăng lần thứ 1

LỚP NHẠC CĂN - BẢN
Nam Phong 1964
Dạy đủ các loại NHẠC KHÍ TÂY PHƯƠNG và PHÁP VĂN. Mỗi ngày Giáo sư NAM-PHONG (SACEM PARIS) đều có nhận HỌC VIÊN MỚI vào:
— Lớp TÂY BAN CẦM Classique, Flamenco, Jazz (phụ nữ).
— Lớp CA SĨ CHUYÊN NGHIỆP (có dạy thêm TÂY BAN CẦM).
— Lớp LUYỆN THI vào trường QUỐC GIA ÂM NHẠC khóa 64
— Lớp TÂY BAN CẦM HÀM THỤ khóa 1964 (dạy bằng thơ). Soạn theo chương trình trường HÀM THỤ QUỐC TẾ (École universelle de Paris). Chưa biết âm nhạc cũng hiểu được. Đã có bán khắp nơi bản LES FLOTS DU DANUBE và ROMANCE (độc tấu).
Ghi tên tại 178, đường Pasteur và 23, Tạ Thu Thâu Saigon. Lớp bè tựu ngày 7-4-64.

DẠY KHIÊU VŨ
Nơi duy nhứt dành riêng dạy cho giới Trí-thức và Thượng-lưu với giá đặc biệt 400đ. Do giáo - sư **TUẤN - VIỆT** 47/88 Nguyễn đình Chiểu (Tân Định) — Không khí gia đình và yên tĩnh. Nhiều bước đẹp. Tiếp rước ân cần.

Cho Thuê nhà trung tâm du tiện nghi lối đi riêng điều kiện để dàng Bán xe Goliath hay đổi Jeep, Simca, Hỏi 19 Võ Tánh Saigòn

Thiếp Cưới 64
Nơi chuyên môn in Thiếp Cưới rất nhiều kiểu để quí khách lựa chọn cần gấp lấy trong 24 giờ tại nhà in NGỌC HƯNG 172, Lê văn Duyệt Saigon.

V.N. Froid Service
Hiện nay dời về số 97, Nguyễn Cư Trinh. Đ.T. 20.173 chuyên mua bán, sửa, ráp các loại **Air conditioner** và **tủ lạnh**. Công việc mau chóng. Có bảo đảm chắc chắn. Giá hạ.

Cho mướn 1 căn gác nhỏ có bếp, nhà tắm, cầu tiêu riêng. Hỏi 136/9A Trương tấn Bửu Saigon.

Sang gấp 2 căn lầu đúc, đủ tiện nghi, gần rạp Ciné, nơi thị tứ. Xin coi nhà số 26-28 đường Vĩnh Viễn Chợlớn.

Cần Gấp.. Quá
Khỏi đi Mỹ viện. Mới về CreamNhựt Bổn trị tuyệt chứng cá, hết tàn nhang da hết khô. ĐẶC BIỆT: làm hết vết nhăn ở bụng, và ở mặt, da sẽ trắng mịn như Lê, tươi thắm như Hồng, thơm mát như Cam. Bảo đảm ai dùng cũng tốt. Thuốc mọc tóc, mọc râu, lông nheo, chân mày v v... của Nhựt (Thoa đã mọc đầy) mọc theo ý muốn. Tóc bạc trắng mọc thành đen khỏi nhuộm, tóc rụng chắc chắn mọc nhanh, ghẻ chóc thành sẹo mọc lẹ. 3 ngày hết rụng. 1 chai mọc nhiều. CAM ĐOAN: hay hơn của Pháp công hiệu hơn của Đức. Hỏi viện uốn tóc ANH SINH 561 Trần hưng Đạo (gần Nancy) v.v.. Uốn tóc đều TẶNG thêm 1 CHAI KEO HUẾ KỲ SỊT TÓC hay một chai dầu SHAMPOOIN trừ gầu.
Chú Sinh mới về tiệm Anh Sinh từ 2-4-64.

INSTITUTION **ĐỨC-HẠNH** *135 Trần-quý-Cáp Saigon*
COURS DE VACANCES
CLASSES MATERNELLES ET PRIMAIRES
1ère OUVERTURE : 15 AVRIL 1964
2e OUVERTURE : 4 MAI 1964
— Assurés par professeurs expérimentés.
— Nombre d'élèves limité.
— Frais d'études abordables.
— Local tout confort.

HOA HẬU QUỐC TẾ

cô MARILYN TINDALL, cô JOSIE DWYER, cô CAROLYN JOYNER
Hoa hậu California — Hoa hậu Ái-Nhĩ-Lan — Hoa hậu Mỹ Quốc

Và hầu hết các minh tinh nghệ sĩ tài ba cùng các vũ nữ trẻ đẹp đều đã thích thú và hãnh diện khi mặc áo dài nhà may SAIGON (50 Phạm ngũ Lão Saigon).

Còn bạn, bạn còn do dự gì nữa mà chưa đến NHÀ MAY SAIGON để đặt may áo ?

Ngay từ bây giờ bạn hãy mặc áo dài NHÀ MAY SAIGON đi, để cho tới đâu cũng được tiếp đón niềm nở như các hoa hậu và minh tinh nghệ sĩ vậy.

« Chúc NHÀ MAY SAIGON luôn luôn là một nhà may, may đẹp nhất mãi mãi ».

Lời cô **Marilyn Tindall**
(Hoa hậu California)

Lớp TOÁN - LÝ - HÓA hè 64
Giáo-sư HOÀNG-TƯỜNG-THỤY
Ngày **4-5-64**, *khai giảng các lớp:* **TOÁN-LÝ-HÓA**
Đệ II AB (4 tháng)-Đệ IV (4 tháng)-Đệ V (2 tháng)-Đệ VI (2 tháng)
Ngày **1-6-64**, *Khai giảng lớp:* **TOÁN-LÝ-HÓA ĐỆ TAM** (2 tháng)
Các bạn ghi tên trước ngày khai giảng được tặng một cặp đựng sách có in công thức toán bằng NYLON dán máy ép nhiều màu tuyệt đẹp.
Ghi tên và hỏi thể lệ tại trường ĐỨC-HẠNH, 135 Trần-quý-Cáp Saigòn

In tại nhà in 86 Lê-Lai — Sàigòn
Giám-Đốc Trị-Sự LÊ-TÂM-VIỆT—Quản Lý ĐỖ-VĂN-NGUYỆN
Ngân phiếu đề tên ông Đỗ-Văn-Nguyện

thuốc bổ
Activit
• VỚI NÚT SINH-TỐ ĐẾ RIÊNG — CỘNG VỚI CỐT GÂN BÒ TƯƠI của HÒA-LAN
571 BYT 20-11-63